SỐ THỨ 3045 SIX PAGES NGÀY THỨ NĂM 18 OCTOBRE 1928. — NGÀY MÙNG 6 THÁNG CHÍN, NĂM MẬU-THÌN SÁU TRƯƠNG NĂM THỨ 21

Bổ vô Phi đồng cậu HS Petrus Ký (67-74) tặng Huỳnh Chiêu Đẳng chủ Kho Sách xưa Quán Ven Đường (scan từ microfilm của Đại Học Cornell)

LỤC-TỈNH TÂN VĂN

DÉPOT LÉGAL
INDOCHINE
N° 2617

NHỰT-BẠO xuất bản mỗi ngày, trừ ngày lễ và Chúa-nhựt

GIÁ BÁO

ĐÔNG-PHÁP	
Một năm	12$00
Sáu tháng	6.50
Ba tháng	3.50
Bán lẻ mỗi số	0$05

CHỦ-NHƠN: NGUYỄN-VĂN-CỦA

Nhà báo ở đường Lucien Nonard số 13 (gần trường-học Taberd). — SAIGON

CHỦ NHIỆM: LÂM-VĂN-NGỌ

Gửi dây thép đi: LUCTINH-SAIGON
Dây thép nói kêu: Số 203-Saigon

Muốn báo phải trả bạc trước và gởi ngay cho ông NGUYỄN-VĂN-CỦA, Tổng-lý.

Bài đăng báo thì gởi cho ông LÂM-VĂN-NGỌ, Chủ-nhiệm.

Lời rao thương mãi tính giá rẻ:
Thay mặt cho tòa báo ở bên Pháp-Quốc
Davignon, Bourdet & Cie
9, rue Tronchet — Paris (VIIIe)

CUỘC MỞ HỘI-ĐỒNG QUÂN-HẠT

Ngày 15 Octobre 1928

Bài diễn thuyết của quan Thống-đốc

(Tiếp theo)

Cuộc Y-tế

Dùng hết thế-lực mà lo cho một phần rất đáng ân-cần trong dân chúng có chỗ ở rẻ tiền và thuận tiện, ấy là làm cho thêm thích một mối cần dùng trong mấy mối khẩn-cấp hơn hết đương buổi nầy, ấy cũng là giúp một phần rất trọng trong cuộc lo thêm đều mạnh khỏe cho công-chúng. Theo phong-tục di truyền đã lâu tại xứ Nam-kỳ thì cuộc vệ-sanh và y-tế đều đứng bực nhứt trong các đều lo lắng của chúng ta.

Trong năm 1927, các sở y-tế đã thường thường khuyt-trương cuộc hành-vi tế-cứu của mình. Trong khoảng 10 năm số người đến khán bịnh đã lăng lên như vầy: năm 1917 có 484.768 người; mà qua năm 1927 đặng tới 483.555 người, hơn năm 1926 tới 32 000 người. Số người vào dưỡng-đường cũng tăng theo song song như vậy: từ 28.864 người trong năm 1917, lên tới 81.720 người trong năm 1927; số năm sau nầy hơn số năm trước tới 4.000 người.

Xem số trung bình con trẻ sanh ra thì cũng có một cái quan-niệm thỏa lòng như vậy. Trong số 1,000 người dân thấy sanh đặng 35 trẻ nhỏ, còn số từ thì chỉ có 23 người. Số sanh thường tăng lên mỗi năm: 95.000 trong năm 1908, 148 480 trong năm 1927, năm sau nầy hơn năm 1926 đặng 3.500. Gần một phần ba số sanh thì đã nhờ cuộc y-tế phủ trị; một đều đó cũng đủ làm cho thấy rằng cuộc ấy đặng nhơn-dân ở thuộc-địa nầy hoan-nghinh đến bực nào. Người bổn-quốc tự nhận rằng cuộc y-tế của chúng ta làm nên nhiều đều tử-tế, cho nên càng ngày họ càng thêm sẵn lòng chịu điều trị theo phép y-khoa langsa. Bất luận dưỡng-đường y-viện nào lập ra đặng vài năm thì thấy đều chật nức không đủ chỗ mà cho thuốc mấy người đến xin điều-trị.

Năm nay chức-viện sở Y-tế đã trồng trái hơn 661.000 người, và đã chích thuốc trị bịnh thiên thời cho gần một phần ba dân chúng từ ngày 1er Octobre 1927 tới ngày 30 Juin 1928. Số là tại Nam-kỳ bịnh thiên-thời đã truyền-nhiễm dây-dưa, nên phải chích thuốc ngừa-phòng cho nhiều như vậy; kết-quả thật là mãng nguyện. Đại-khái thì trong mấy quận mấy làng nào phát bịnh, mà liền đó có chích thuốc đến dân một lần thì chẳng khỏi bao lâu bịnh thường dứt tuyệt.

Năm nay cũng còn mở thêm rộng lớn cuộc cho thuốc để ngừa bịnh lao đã thí-hành theo phương-pháp hẳn hòi từ năm 1925 tới giờ: cho thuốc 5.000 trẻ con hồi năm 1925, 7.660 con trẻ trong năm 1926, và qua năm 1927 thì cho tới 14.332 đứa theo phương-pháp của hai ông bác-sĩ Calmette Guérin bày ra; phương-pháp ấy, nếu xét theo những kết quả rất đẹp đã thành, thì là giản tiện cho người dùng và có nhiều đều trông cậy tốt lành mai sau.

Cuộc cho thuốc rất nhiều để ngừa bịnh thiên-thời, bịnh lên trái và bịnh ho lao đó, mà thì thố đặng, thì cũng nhờ sở Y-tế và Y-viện Pasteur đã đồng công hiệp tác với nhau rất mật thiết chẳng khi đứng. Y-viện Pasteur nhờ tổ-chức theo phương-pháp đặc biệt và nhờ các người hành sự siêng năng chẳng mỏi, nên tuy không bởi công việc khảo cứu chút nào, công việc kiếm tìm về loại vi-trùng của người ta và của thú-vật, về hóa-học, về cách trị bịnh chó dại, v, v..., chớ nội năm 1927 cũng đã chế ra đặng 25 triệu phân chuông (centicubes) thuốc chưởng để trị bịnh thiên-thời, 3 triệu rưỡi ống thuốc trồng trái và 5 muôn ống thuốc chưởng ngự-lao Calmette Guérin.

Cũng nhờ Y-viện Pasteur với sở Y-tế đồng tâm hiệp lực với nhau mà đã có thể khảo-cứu thêm đặng nhiều đều quan-trọng về bịnh tê-thấp (béri-béri) trong tỉnh Tânan và bịnh rét vỏ da (paludisme) trong các tỉnh Nam-kỳ. Hai cuộc ấy đã có giúp sức cho sở Công-chánh đặng lo kiếm nước uống cho nhơn dân dùng; vấn-đề sau nầy là rất quan-trọng về phương-diện vệ-sanh công chúng và Chánh-phủ Thuộc-địa thường lưu tâm giải quyết lần lần cho xong.

Trong năm nay cuộc ngừa bịnh rét vỏ da bằng thuốc ki-nin đã làm rộng lớn thêm nhiều. Không kể tới thuốc của các hội phát cho mấy người làm công tại các sở vườn, thì trong năm 1927 đã bỏ ra hết 275 ki-lô ki-nin nhà-nước, hoặc bán rẻ, hoặc cho không; và chúng ta cũng còn rán làm cho nhơn dân dùng thuốc ấy cho nhiều bằng cách nầy là chỉ cho người bổn-quốc lưu tâm về sự hậu nghiệm rất hay của nó và làm cho người dùng để bề kiếm nó mà dùng.

Năm ngoái bổn-chức đã cho các ngài hay hết những kết-quả ở thể gục lòng phấn chí của Viện dục-anh và Viện phòng-bịnh đã làm ra từ ngày mới lập. Đều thành công ấy còn thêm rõ ràng hơn nữa trong năm 1927. Tại Viện dục-anh, phòng nuôi con nít thì chật chỗ luôn luôn, và trong năm, có 26.500 đứa nhỏ đem tới khán bịnh; lại nữa, tại Viện thường bày cuộc diễn-thuyết bằng tiếng langsa và tiếng annam về những việc thường dùng nên biết. Về phần Viện phòng bịnh thì tuy nhà dọn tạm bây giờ chật chội, chớ đã làm nên kết-quả rất rõ ràng vì trị đặng lành mạnh hơn 5 ngàn chứng bịnh hoa-liễu theo những phương-pháp tối tân; công việc xây cất mấy cái nhà mới để dùng về viện ấy ngày nay đương làm thúc tới hết sức mau.

Cho đặng mở mang cuộc Y-tế, Chánh-phủ Thuộc-địa chẳng có dụ-dự chút nào mà làm thêm rộng lớn mấy cái dưỡng-đường có sẵn và lập thêm nhiều cái mới. Nhưng mà muốn khuyt-trương lần lần cuộc ấy thì cần phải thêm người chức-viên song song cho đủ dùng; ngặt vì số y-sư và bào-chế sư của ngạch phụ tá, bị nhiều vị xin thôi mà ít người vào thế, nên chẳng có đủ số mà dùng. May có hai cái nghị-định của quan Tổng-thống ấp ra ngày 24 Octobre 1927, một cái thì thiết lập hai chức chánh Y-sư hạng nhứt và hạng nhì mà thêm vào ngạch Y-sư phụ-tá, một cái thì cho phép các Y-sư phụ-tá thi vào ngạch Đông đẳng (cadre latéral) Y-sư Đông-pháp; nên chúng ta có lòng trông mong rằng mấy phần lợi lộc đích xác của hai nghị-định ấy ban ra như vậy sẽ làm cho các vị y-sư bớt xin từ chức. Tuy vậy chúng ta cũng đã trưởng rằng còn phải làm ra những đều chi nữa mới có thể giục lòng người xin vào ngạch cấu yếu ấy và cầm chơn lại mấy người đã ở trong ấy rồi; cho nên chúng ta có xin tăng bổng lương cho các người phát từ mấy hạng dưới sắp lên.

(Sau sẽ tiếp theo)

TIÊU-ANH-PHỤNG LOẠN THÀO

Ấy là một võ-tuồng cực hay của gánh hát « Tái-Đồng-Ban », mỗi lần diễn đều được công-chúng hết sức hoan nghinh, ngợi khen nức nở. Nhứt là đào Tiêu-Anh-Phụng, nữ-sơn-vương thật là xuất-sắc: Khi vui mỉm miệng thấy càng xinh, lúc giận châu mày trông lại đẹp. Mâu-mê đũ lối, bộ-tịch chặn-chèn; rõ-ràng một bực anh thư, giỏi tài cung kiếm.

Đến bữa Chúa-nhựt 21 Octobre 1928 nầy, sẽ đem ra diễn lại, tại rạp Modern-Cinéma. Ấy là do nơi hội « Ái-hữu Bắc-kỳ » vô « Nghĩa-Trang » lồ chức để giúp cho cuộc xổ số S. A. M. I. P. I. C.

Đêm hát nầy lại rất ngộ lạ lắm! Gánh hát đã hay, tuồng chọn diễn cũng hay, ấy là người đi xem đã được một đêm hát hay, mà trong ba hạng ghế đầu (thượng hạng, nhứt hạng, và nhì hạng), mỗi người mua giấy vào xem lại còn được tặng một vé số S. A. M. I. P. I. C. giá 2$00 là khác nữa. Thế là vừa đi mua vui, vừa làm việc nghĩa, lại vừa mong rồi đây còn được lợi muôn ngàn!

Dường ấy thì đồng-bào ta lẽ nào lại chẳng vui lòng mà đi xem cho đông sao? Nên đi xem lắm! Đi đặng mua vui, đặng làm nghĩa, đặng mong được lợi, làm giàu! làm giàu!

GIÁ CHỖ NGỒI

Ghế thượng hạng	3$00
Ghế hạng nhứt	2 50
Ghế hạng nhì	2 00
Ghế hạng ba	0 50

Trong số trước, trương đầu, cột thứ 2, in lộn « 2.5000 căn phố », Xin đọc lại 2.500.

ĐIỂN-TÍN

ĐỨC QUỐC

Vì có bão lớn trong biển-Bắc nên đem phi-thuyền hiệu « Comte Zeppelin » ra khỏi trại không được.

Bay ngang qua biển cả Atlantique, phía bắc, không đặng vì trời xấu, nhưng mà nếu tính bay qua biển cả Atlantique, thì có đi ngỏ cù-lao Açores được mà thôi.

∴

TOKYO

Ông De Billy, lãnh-sự của Đại-pháp bên Tokyo, đã đi qua Bắc-kinh ở đó ít ngày.

∴

ĐẠI PHÁP

Phi-thuyền hiệu « Comte Zeppelin », cũng kêu là « L. Z. 127 » đã từ giã thành Friedrichshafen hôm sớm mai bữa 12 Octobre, có đem theo 37 người phụ-việc và chỗ 20 người bộ hành.

Phi-thuyền ấy bay trên nước Đại-pháp thẳng về hướng nam và có ý muốn bay theo đường cù-lao Açores, dài tới 8.500 cây số, trong số đó có 6.500 cây số về đường bay ngang biển cả đặng sang qua Thế-giới-mới.

∴

Tại thành Annecy có tin bắn cho hay rằng bà hoàng hậu Lophie d'Orléans, lịnh đi của quốc-công ở Vendôme, đã lạ thế.

NHÓM HỘI-ĐỒNG QUẢN-HẠT

Chiều mai 19 Octobre 1928, đúng 4 giờ, Hội-đồng Quản-hạt sẽ nhóm tại phòng Hội-nghị ở lầu trên dinh Hiệp lý

Việt-Nam Ngân hàng

Tiền gởi vào sở Tiết Kiệm ở Công-ty **Việt-Nam Ngân-Hàng** *rút ra lúc nào cũng đặng, khỏi cần cho hay trước.*

CHÂN HƯNG PHẬT GIÁO

III

Muốn đạt thông cái nghĩa lý Tịnh-Đ-Vô-Vi thì trước phải thông cái nghĩa Tịnh Đ-Hữu-Vi ra làm sao; còn như muốn làm qua Vô-Vi thì phải làm Hữu-Vi trước, cũng như ăn trái Buồi thì phải lột vỏ cho tử tế rồi mới ăn cái ruột vậy. Vì bằng nghe nói đến Vô-Vi mà hay muốn liền, thì ế ẳng khác nào như mò Trăng dưới nước vậy. (Xin xem tới, đây tôi xin nói trở lại về sự đạo giáng sanh). Pháp-môn Tịnh-độ của tôi mở ra đây lấy làm phải đối với nhà Thiền, phần đối với Minh sư, phần đối với từng Một, cả ba đạo Phật. Mà rồi ngoài ra lại còn phần đối với các bậc đạo khác đương ra đời vậy.

Thế mà, đã rằng vưng chịu để mở đạo chính cho nhơn dân làm theo, thì phải lấy chánh lý mà luận, rồi đối cùng không đối sau nầy cũng sẽ rõ thấy, vì nhơn dân buổi nầy phần nhiều rất thông minh rỉ huệ, và nam mà và nữ, thì đã gì mà bày chuyện trò cười để gạt sẩm ai được sao??? Nhơn dân có cặp mắt tinh anh, thì dễ nào khi dòm qua mà không phân biệt được sự tà chánh vậy?

Tôi xin nhắc lại, lúc nầy là lúc Đạo-cả ra đời, dân cả hãy nầy. Đạo nào gốc cũng bởi lành, nhưng phải b'ết một đều là đạo nào mở ra mà làm cho người ta « Hao-sung », rồi nhơn lấy đó mà thả lợi, đem cái Lành ra mà bán mất bán rẻ thì tuy gốc bởi Lành, mà Lành khó gì vào được cho mỗi người. Người giàu sang quyền tước thì lại được trước, còn một dân dân nghèo kia thì liền đâu có mà mua cái Lành. (Oái quyền tước xưa nay bán mua đã đành, mà hôm nay cái Lành (bởi đạo-đức) mà cũng bán mua nữa, thì là tệ thái qua.)

Tôi vì thấy cái mối Tệ ấy, nên mới đứng ra mở Pháp-môn thì, là đem cái Lành ra mà cho không, đã là một việc chánh-lý mà lại không làm Hao đến ai, mà cũng không bày cái khó để cho ai nữa, thì tức nhiên phải có cái phần đó, phải có cái tật đó về sau nầy có gì cái đạo khác.

Tôi xin nguyện, kể từ đây, làm làm sao cho thiên-hạ rõ biết đạo Phật là đạo chánh, và phải hành đạo cách nào để cho cùng nhơn đồng trở về nguồn cội, khỏi lầm lạc nữa. Tôi cũng dư biết, hễ ai no rồi thì lo việc nhà, ấn no rồi thì lo phần thanh tịnh, vì có câu: Nhứt nhựt thanh nhàn nhứt nhựt tiên. Thế mà sao lại phải ra lo lắng chi cho cực nhọc, người ta tu không-giu cũng không cang gì đến, phải khuyên dụ đầu nầy, phải phỗ cáo đâu kia, làm cho rộn lòng nhơn dân làm chi vậy. Cái xin nghe rõ: Vì chẳng tự khi mở khai Trời Đất đến giờ, cái nói giống dân Annam ta là đứng một thứ dân Áp-Chót cả. Đạo mở khai dân chúng thì vở nơi Á-độ, nơi Trung-hué, nơi Âu-châu, theo kinh sách truyền lại thì dân người ta trước đã được nếm cái lành mà vân-minh tấn bộ và cũng lấm người tu-hành thành chánh quả. Cái dân ta đây là có biết cái đạo là cái gì. Xét cầu: Thiên-Địa luân hồi, thì dân ta trải mấy mươi thế kỷ trước, chắc cũng là dân một nước văn-minh hùng biện, nhơn vì bị sự tân bạo, hoặc người xoái chi thì dây nên Trời đất mới diệt, rồi đọa đày cho đến kiếp bây giờ, hôm nay mới vừa được chút tiền bộ, thì có đạo lẽ lố ra, để dạy dân chúng. (Hãn trước đây sau, ấy là cơ mầu nhiệm của Trời Đất). Nếu dân ta mà b'ết rõ-ng: Đạo là để mở khai dân chúng, để lấn bộ cho nước nhà, thì nhơn dịp lúc nầy đạo ra đời, ta khá giữ đạo, thờ đạo cho hết lòng, cảm động lòng Trời, có lẽ nước ta sẽ lần lần trở nên văn-minh và Liệt-cường như các nước. Nhưng mà đạo thì thường có là có chánh, phải lấy trí mà phân biện, đừng sa nơi chước ám-độ của ai, như vậy mới trông thoát kếp. Nói rằng: nước nào giữ đạo chính chân, thờ đạo hết lòng, thì rất nước đặng thạnh hành; như Âu-châu thờ đạo Thiên-Chúa, nước Trung hué thờ đạo Khổng và đạo Phật, nước Ấn-độ thờ đạo Thích, thì cả ba nước có phải là dân giàu nước mạnh và văn-minh chăng??? Còn nước Nam ta nói rằng cũng có đạo (đạo Phật bên Tàu đem qua), nào là lập chùa lập miễu, nào là thầy cũ, thầy con, chùa-chiềng rầu rất khắp xứ khắp quê, đâu đâu cũng có chùa Phật, mà bấy lâu sao không thấy nước có gì là gọi thạnh hành, không thấy có ông Hòa-thượng nào mở mang cho nước, không thấy có ông Kế-sư nào dạy bảo cho dân lành, dạy chính chấy mấy ông giói và một việc là đi làm dám. Thế thôi! Giữ đạo như vậy mà b'ết sao nhơn dân mở mang được bởi thế mà đạo Phật, pháp Phật mới bị chôn vùi tự bấy lâu, làm cho đến ngày nay các chi đạo khác nương theo luồng gió mà bẻ măng, áp ra đờ, áp chế và nhận để đạo Phật hơn nữa. Có phải lỗi tại nhà Thiền chăng??? Bá-tánh nghĩ sao??

May mắn thay! Đạo Phật đã là cao thượng, thì tức nhiên có phép nhiệm mầu để sau cứu cái chẳng may ấy. Là Phật-tổ Thích-ca riêng để dành cái Pháp-môn « Tịnh-độ » lại một bên, cho ra đời ngày nay, lại để lựa riêng một bậc nhơn dân kia, để chung bái đạo Phật lại (tức là Chân Hưng Phật Giáo kêu bây giờ). Quả là một bọn cam-si tu tại gia đó. (Vì như một đói loạn ly kia, mà mất ông tiên dạy sẵn một bọn học-trò tiên để sai xuống mà giúp nước lại vậy)

Thì chơn đạo đâu có mất, đạo Phật đâu phải lu lờ nữa, mà từ đây sẽ lần hồi qui phục như mấy thế kỷ trước.

NGUYỄN-KIM-MUỘN.

(Còn nữa).

CÂU CHUYỆN LẠ

Rắn bú sữa người

Rắn nào cũng thích sữa. Ngày xưa các người chăn trâu có kể chuyện lại rằng có thứ rắn nước bò nào các đồng có thấy trâu ở đồng đâm lần lần vú bú sữa... Như vậy thì ai tin... Nhưng thật thế. Lại có khi các chú chăn bò vắt được sữa để đẩy đi chỗ khác, lúc quay lại thấy thằng khôngg, vẫn tưởng là bò lại hấp sữa bò... nào có ngờ đâu đến loài rắn.

Song nói đến rắn bú sữa người thì có lẽ từ xưa chưa có bao giờ.

Một người đàn-bà nước Tây-ban-nha sáng nào dậy cũng thấy hết sữa, mà con vẫn đói.

Một hôm người ấy vo cơm, thì bị một con rắn nước khá to bò lên ngực và sấn đến một bên vú. Người ấy sự kêu lên thì chồng đến đánh chết được con rắn.

Ấy chính là con rắn ấy tối nào cũng lần vào bằng vợ chồng nhà nầy ngủ, bú sữa người đàn-bà mà không ai biết vậy.

Lý-tưởng cường-quyền

Bem các loài động-vật và các giống người ra mà xét học, thì biết rằng mỗi loài vật, mỗi giống người, muốn tiến-hóa, khăng năn thì những loài giống yếu hơn mình đi, mà lại nên hiệp lực với những loài giống ấy. Trong một giống, một loài, thì bao nhiêu người, bao nhiêu bầy đồng chẳng đồng loài cũng nên cứu giúp lẫn nhau. Sở dĩ phải như thế là vì rằng ở đời không có lẻ loi vật, không có giống người, không có người nào, không có vật nào, gồm đủ được nết tốt đẹp cực-điểm. Đoàn-tụ với nhau, thì mỗi người, mỗi vật, mỗi giống, mỗi loài đem cả bao nhiêu nết trăng mà góp lại cho các loài khác, giống khác vật khác, người khác, cũng được hưởng.

Tạo-hóa sanh ra các loài vật, bắt nó phải tranh - cạnh để mà sanh - tồn. Trong cuộc tranh-cạnh ấy, thì sự hiệp lực với nhau là một cái khí - giới mạnh nhất.

Những con vật, những giống vật cùng một loài thường thấy hiệp với nhau thành bầy đàn, hễ loài nó càng yếu đuối bao nhiêu, nghĩa là đối với những ác thú hay làm hại nó, mà nó càng tỉ cách bảo thủ bao nhiêu thì bầy đàn lại càng to và khuôn pháp hay bấy nhiêu. Những bầy đàn kẻ yếu ấy càng đông bao nhiêu, thì lại càng dễ tránh khỏi những ác thú bấy nhiêu, bởi vì mỗi con một đem những tánh nết, những tài năng riêng của mình ra mà để cho cả bầy cùng được đồng-hưởng. Con nào tính mắt thì trông thấy ngay trước, con nào tánh mũi thì đánh hơi trước, con nào khôn ngoan thì đến lúc kịp thời ta hiệu cho những con kia cùng chạy, rồi dẫn cho chạy cùng theo phương hướng lợi.

Như ở bờ bể thường lại thấy những chim khách, mà càng ở với nhau một cách thân cận lắm. Khi nào có con ác-điểu đến bắt một con thì những chim ấy cùng bay cả ra kêu rin rít mà đánh đuổi cho con ác điểu phải nhả mồi bay đi nơi khác.

Trong sự ấy, vì nhiều sự khác nữa, kẻ ra rất dễ, các nhà bác-vật có ý chiêm-nghiệm ai cũng biết cả, thì rõ ràng những loài yếu đuối, không có cơ quan bảo thủ, chỉ lấy sự đồng tâm hiệp-lực mà tránh được những giống vật khỏe hơn mình. Nhiều nơi những loài yếu đuối ấy giữ đến nòi giống loài ăn thịt rất to, cũng khó mà sanh-tồn được. Ít chỉ mỗi con phải chọn lấy một nơng, rồi giữ lấy làm đất ăn riêng của mình, không cho đồng-loại được bén mảng đến, sự nó tranh nổi lương của mình. Trong các giống vật ăn thịt, duy chỉ có những giống ăn thảy vật chết mới ở chung được với nhau thành xã hội. bởi vì không cần phải gia sức mới kiếm được lương ăn. Những nơi nào là nơi lắm thảy vật chết mới thấy chúng nổi tụ-hội nhiều. Sự đi ẩn núp, sự kiếm ăn khó và sanh đẻ khó, làm cho nhiều giống vật khỏe lắm mà phải biến lần đi hết.

Bao nhiêu những giống to lớn đời xưa gần bằng đồi cả. Còn những loài yếu đuối, nhưng tụ-hội nhau đông mà ở, thì ít đi qua biết bao nhiêu năm ngàn thế-kỷ, đến nay cũng vẫn hãy còn.

Ấy mà người ta về sự ấy, cũng không có dỉ-ta chỉ là loài-vật. Kể từ khi nhân-loại tranh-cạnh giết lẫn nhau, cũng đã hiểu, nào người ấy đối với người kia họ nầy đối với họ khác cũng là những thứ bực người, những dân-độc những nước đấu chiến với nhau. Vậy mà trong những cuộc tranh cạnh ấy, không có bên khỏe phải thắng bên yếu, mà rõ ràng sự tuyệt hết kẻ yếu, không phải là một việc lý nhiên, khiến cho nhân-loại tiến-bộ. Lấy một bài việc trong lịch-sử, hoặc mấy việc đương thời ra, cũng đủ làm tang chứng cho điều ấy vậy.

B. Đ. P.

Đông-pháp thời-sự

THỐT NỐT

Lời giao chết bỏ

Sao còn đánh mõ kêu ai

Rượu . . . Rượu . . . Rượu! Mới chán rượu mà nhớ trăng, mới chán cô, hai chén rượu mà làm nhớ đến bạn cố-tri, còn ba chén rượu mà làm cho Tám-Vận bị vem con mất!!!

*Số là: tại nhà hội Thanh-hóa-trung nhật, lúng có mướn hai anh Thường-xuân một là Tám-Vận, hai là Tư-Thăng, nhưng tánh tình, cầu hai anh nầy không hiệp, thường khi hay cãi cọ với nhau. Hôm ngày thứ bảy 13 Octobre 1928. Nhờ chủ chệt nào đó cho anh Tám it cái bạc, anh Tám ta mới mua rượu uống chơi cho giải lòng buồn. Mặt chén anh Tám nhắc nhân gần ngày cũ, hai chén anh nói việc làng, ba chén anh thấy Tư-Thăng anh chế thằng đó, mà nhớ lúc nầy Thăng ta cũng có thệ chái phân-men, nên chỉ nghe Vận nói trái tai thì nổi thích lịch hầm oai sấm-sét cự-lợi. Vận cũng làm hơi tỉ-mỉ rồi ra nên, thì-nổ cho biết thân-cao, thì hay đáng giáo đánh nhau chết bỏ, Vận ta mặt miếng kêu là đó « Lòng-phi » nhưng vì không giáp người say rượu mới đỡ gió lần thân men xô cho Vận ta lẻ ngã cái à CH. Vận thất thế, Thăng ta mi ếng xả-tôi-cại, đánh Vận ta mặt cực, coi mà tỉ của Vận nen, mới chạy lại đánh mỗ vang nầy, lúc nầy mắn giờ làm việc nên mấy thầy nghỉ, có lẽ Biện Tỉnh ở gần ngăn lận xốn chạy lại là « Thường xuyên đầu bắt nói! ấn mà hai đứa nó là Thường xuyên**.**

T. T.

∴

Cảm tạ ơn Đại-hương cả Trần-văn-Cang và hương chức gộp tiền và ra công khó nhọc lo cất hoàn thành trường Tân-phú-đông.

Tôi là trương-văn-Muôn giáo-viên trường Tân-phú-đông (Mytho) thay mặt cho nhơn-dân nội-thôn mà cảm tạ ơn, trước hết là Trần-văn-Cang, Đại-hương cả, sau mấy vị hương-chức có lòng hảo-làm gộp tiền và khó nhọc lo cất trường. Từ xưa tới nay, con dân trong làng Tân-phú-đông, biết bao nhiêu phải chịu đối vì không trường học, Ông Đại-hương-cả Trần-đại-nhơn, cũng lấm phen chu zin lập trường, nhưng không đắc kỳ sở vọng. Năm nay mới zin được thầy giáo lên dạy, còn trường học vẻ bên ghế Trần-đại-nhơn hứa với Quan-Chấ-tỉnh, để hương chức đâu tiên cất. Tiền lốn phí cất trường Tân-phú-đông hết bốn trăm đồng bạc, nhưng ông Trần-đại-nhơn lấy lẽ mình lớn vì có chỗ cho trẻ em đến đó trau dồi tài đức.

Ông Trần-đại-nhơn ra giáp việc làng cùng nhơn-dân hơn 30 năm trường. (Cang lao cực khổ, ai có làm làng thì biết) Ông được Quan trên gửi chưởng vì bằn phận làng làm trên, bề dưới thì kính vị; Trần-đại-Nhơn có giữ một mực công-bình chánh-trực, chẳng chịu a-dua, mà có tánh khoan hòa với kẻ dưới ông thường coi việc xã-hội như việc nhà vậy.

Đại-hương-cả thật đáng là « Phụ-mẫu-chi-dân », vì ông biết lo cho đoàn trẻ em lắm đó.

Đáng kính mến ông Trần-đại-nhơn và cũng đáng cảm phục thay!!

Cảm tạ ơn mấy vị hảo làm gộp tiền cất trường!!

TRƯƠNG-VĂN-MUÔN
Instituteur
Mytho Tân-phú-đông

Đừng bỏ cơ-hội có bạc muôn!!

Vừa có hội - vọng trúng số 60.000$ lại được coi hát.

Tối chầu-nhựt 21 Octobre nầy, hội hội Bắc-Kỳ Ái-Hữu và Nghĩa-Trang tổ chức một cuộc hát cải-lương tại nhà Modern-Cinéma đường Espagne để bán vé số giúp cho hội S. A. M. I. P. I. C.

Bạn hát TÁI ĐỒNG BANG
Tích hát
TIÊU-ANH PHỤNG LOAN TRÁO
là một tuồng hát rất hay, chưa có tuồng nào bì kịp
Đúng tám giờ rưỡi khai diễn.

GIÁ CHỖ NGỒI

Hạng nhứt	3$00
Hạng nhì	2 50
Hạng ba	2 00
Hạng tư	0 50

Ba hạng trên, mỗi người lấy vé nào coi hát phi được mỗi cái vé số, giá 2$00 của hội S. A. M. I. P. I. C.

Như vậy tuy bỏ 3$00, 2$50 lấy vé coi hát ngồi hạng nhứt, hạng nhì mà thành chỉ mất có 1$ hạng nhứt, 0$50 hạng nhì, đến như hạng ba, coi hát lại không mất tiền, là vì bỏ ra 2$ thì được cái vé số hết cả 2$.

Nghĩa có, lợi có luôn; là một dịp không ai nên bỏ qua.

Hài đàm

Làm thuốc phải học lội

Trong một cái cho kia một ông thầy thuốc tục danh là Ba-Rọi. Ba-Rọi học lâm được chút đỉnh mạch lạc, ra làm nghề thầy chuốc. Mà cũng nhờ ít đắt, nên nhiều bịnh thầy Ba-Rọi cho cũng hết. Nhờ vậy mà tiếng đồn vang, nên nghề của Ba-Rọi được lắm phát. mới lập ra một cái tiệm nho-nhỏ bán cao, đơn, hoàn, tán. Ba-Rọi muốn cho được nhiều người hoan-nghinh mới in quảng-cáo mà gởi cùng.

Một hôm trong làng Dưa-chuột, tổng Dưa-gan, con của anh Tư Dưa Hấu đau Dưa-Hấu nghe tiếng Ba-Rọi mới ra nước. Ba-Rọi coi mạch xong, trở vô tiệm nốc lại nhà Dưa-Hấu một cái rương rất lớn; trong đó có đủ các thứ thuốc. Ba Rọi lựa vài thứ thuốc rồi đưa cho Dưa-Hấu biểu cho con uống, nhưng coi bịnh không thuyên giảm. Ba-Rọi tính hết thuốc than, lựa đủ các ấy thuốc thầy mới đưa cho Dưa-Hấu uống. Sắt thuốc xong, thầy bắn thân đem vô buồng cho đứa nhỏ đau uống. Uống nửa chén, con lại nửa chén đề khuya uống. Dưa-Hấu đi ngủ. Còn Ba Rọi ở lại trong buồng mà coi chừng hằng nhỏ, thầy lại đem rương thuốc vô buồng, phòng khi bịnh trở mà cho uống.

*Vừa hết canh mới, thằng nhỏ làm kinh thầy mới đổ nửa chén thuốc kia thằng nhỏ rầm êm. Thầy có buồn mừng, nào ngờ khi thầy bắt mạch lại, thì thằng nhỏ đã hết mạch. Ba-Rọi xanh mặt, không biết tính sao, tạm thập lực kế đi dào vì các Ba-Rọi mới đổ thuốc trong rương ra hết, bỏ thầy đứa nhỏ nào, lén lén hé cửa chạn ra. Phân rồi cho thầy nên thầy gặp cái rạch. phân khó-ý biết lội. Trong lúc hoảng hốt thầy mới nghĩ ra một kế, thả cái rương xuống đeo theo lội qua bờ, vật rương dềng. Về tới nhà Ba-Rọi nghe đứa con trai thầy đang đọc cuốn sách mạ-h, thầy mới nói: « Khoan con! khoan học mạch. con đi tập lội cho giỏi đã rồi con sẽ học mạch chẳng muộn chi.**

C. H.

LỘNG NGỘA TRÌNH TƯỜNG

Mới tiếp được tin rất mừng của bạn đồng-hương là M Dương-văn-Nam, hiện làm Thơ-ký lại nhà báo « Opinion », cho hay rằng hồi bữa 17 Octobre 1928 quan rồi mới ha sanh được một gái rất phương phi, mỹ danh là Dương-thị Quyên.

*Được tin lành mà không bỉ lấy chi đề tỏ dạ cho xuể, vậy chỉ xin có mấy lời thành gởi chúc mừng cùng bạn và cầu chúc cho mẫu tử được bình an, trẻ châu ngày sau được vẹn công ngôn dung hạnh**.**.*

Tô-hữu:
LÊ-QUANG-VĂN.

∴

À há! Luôn dịp đây tôi cũng xin kế đề tiếng chúc mừng với bạn Dương-văn Nam nữa cùng hàn với M. Lê-quang-Văn mà cầu chúc mấy điều như vậy. Làm ơn nhậm giùm, nhé!

Khôn-hữu.:
LIỆT-HẢI.

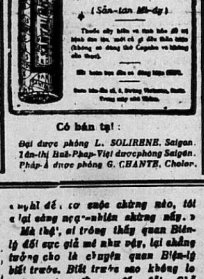

Có bán tại:

Đại được phòng L. SOLIRENE. Saigon. Tân-thị Bình-Phước-Việt được phòng Saigon. Pháp-Á được phòng G. CHANTE, Cholon.

TIN KINH-DÔ

Dùng cường thủy mà hại người

Diêu cường thủy là một thứ nước thuốc hóa học dùng để chế với loài ngũ kim thì phải chảy, nếu thứ thuốc ấy đem vô vật gì thì phải chảy ngay, vì vậy mà người cầm các tiệm thuốc không được bán cho người thường chỉ trừ ra những khi nào có ý lấy được đơn của quan-thầy thuốc cho thì mới được bán. Thế mà có người dùng thứ cường thủy ấy mà bảo thủ một ả gái thanh lâu mới thiệt là nên hại thay.

Sự ấy xẩy kể ra như sau ấy: Hồi 9 giờ tối ngày 8 Octobre tại trên cầu Clémenceau có một chàng thiếu niên đứng, chàng nầy quyết lòng bảo thủ ả đó nên lay sẩn cầm một cái ống thục trong đựng cường thủy, lúc ấy vừa có một ả thanh lâu đi ngang qua ả nầy rất sang trọng vừa đi ngang thì chàng kia thục cái ống cường thủy vào sau lưng, lúc ấy ả rầy chưa biết mỗi hồi lâu thuốc ấy thấm chảy thâm ba lớp áo thấm vào da chảy luôn cả thịt, nghe rõng quá ngó lại thì thấy khói bay tưng bừng, ả cởi liền đó đã có người cởi ba cái áo và một cái khăn choàn vấn quanh ả cổ đem bỏ chảy lăng lỗ rất nhiều nơi, còn ả ấy thì nằm lăng ra mà la khóc. Lập tức và đem lên nhà thương cho quan Đốc-tơ buộc thuốc rồi lại bỉ bảo với sở cảnh sát bắt được đứa vô loại liền thì nó chịu nhận là nó có rẩy nước cường thủy; vậy mà nghe đâu chỉ phạt có 9$00 là đền những áo khăn bị cháy mà phải chờ đến cuối tháng mới có mà đền.

Lối inh như thế mà trị phạt như thế thật là rất nên quá nhẹ, trường sự nầy quan trên thì sở cảnh sát có lẽ bị rầy.

Tàu đi các nước

TÀU CHẠY VỀ

Chiếc **Sikiang** *ở Pháp sẽ đến lối 26 Octobre.*
Chiếc **André Lebon** *ở Pháp sẽ đến lối 31 Octobre.*
Chiếc **Cap Tourane** *ở Pháp sẽ đến lối 28 Octobre.*
Chiếc **Sphinx** *ở Trung-quốc và Nhựt-Bản sẽ đến lối 26 Octobre.*
Chiếc **Malhoi** *ở Tonkin sẽ đến lối 20 Octobre.*
Chiếc **Cap Varella** *ở Tonkin sẽ đến lối 22 Octobre.*

∴

TÀU CHẠY ĐI

Chiếc **Malhoi** *sẽ chạy đi Pháp-quốc bữa 24 Octobre*
Chiếc **Cap Varella** *sẽ chạy đi Pháp lối 23 Octobre.*
Chiếc **Sphinx** *sẽ chạy Pháp lối 30 Octobre.*
Chiec **Pythéas** *sẽ chạy đi Tonkin bữa 18 Octobre.*
Chiếc **Claude Chappe** *sẽ chạy Tonkin bữa 18 Octobre đáng 6 giờ sáng.*
Chiếc **Paul Lecat** *sẽ chạy đi Trung-quốc và Nhựt-bổn lối 20 Octobre.*

Muốn bán một miếng đất ở tại làng Chí-hòa gần bến đất Thánh chà (đường trường đua đi lên, phía tay mặt)

Diện tích miếng đất ấy được một mẫu.

Ai muốn mua xin do nơi nhà số, 208, Boulevard Bonnard, Saigon.

Gởi 0$63 (có gởi thơ) cho Mme **Nguyễn-thị-Truyện**, 103 rue d'Espagne, Saigon, mà mua một cuốn tiểu-thuyết **TÂM-LÒNG NHI-NỮ**, đọc chơi cho tiêu khiển ngày giờ.

Đại-lý độc-quyền:
Etablissements Charrière, Dufourg et Garriguenc
4 à 12 BOULEVARD DE LA SOMME, SAIGON

PHÒNG NHỔ-RĂNG
ở đường Lagrandière-Saigon — *Môn bài 20*
Dây-thép nói: số 178
ông Pierre BLANC
Thầy mổ-xẻ và nhổ răng gốc ở Y-viện thành Bordeaux xuất thân
DƯỠNG BỊNH ĐAU MIỆNG VÀ ĐAU RĂNG
Khí-nghệ: Có đủ thứ khí-nghệ dùng dưỡng bịnh

Muốn bán

Vì dư dùng, có người muốn bán một cái xe-hơi **Peugeot** *15* **H. P.** *7 chỗ ngồi. — Giá thật rẻ.*

Giảng máy còn tốt lắm, mới sơn và làm nệm lại.

Ai muốn mua hay là đi thử xin do nơi Bồn-quán mà hỏi thăm.

Hỏi-đồ g-bào!

Hãy mau mau vì nghĩa vụ vì quyền lợi mà vô hùn bán vải của M. François Sự tổ chức.

Xin viết thơ ngay cho M. François Sự chủ tiệm hột xoàn ở 76. Rue Vannier Saïoon.

Xin chịu mấy số phần mỗi cổ phần là 20$00.

Sẽ dời chỗ

Tiệm hột xoàn François Sự chừng tháng sau sẽ dời về chợ-mới Saigon gốc đường Bord Bonnard số 68, nhà thương thì ngó xéo qua, hàng xe hơi ngó lại, sau nhà ngủ Nguyện-phong-Cảnh (chỗ tiệm cũ bán hàng của Đồ-văn-Mười).

Tháng nầy còn ở chỗ cũ 76 đường Vannier như thường, chừng dời sẽ cho hay; ai muốn tăng lại tủ kiền chỗ ở chợ cũ xin mau đến thương nghị.

VỀ VIỆC TÀI CHÁNH

Ngày 18 Octobre 1928.

GIÁ BẠC

	15-10	17-10
Nhà-nước	12F.40	12F.40
Ngân-hàng Đông-pháp	12 45	12 40
Banque Franco Chinoise	12 45	12 40
Banque de Saïgon	12 50	12 45
Financ. Fes. et C.	12 45	12 40
Hong-kong Shanghai	12 45	12 45
Chartered Bank	12 45	12 45

∴

MỄ CỐC

Giá chỉ đến nhà-máy Cholon bao lấy luôn giá tiền 100 kilos

	Par piastre du 60 k.	Par 100 k.
Vinhlong	4$25	6$40
Gocbag	4 00	6.70
Bai-xau	4.45	6.54
Baclieu	4 53	6 67
Gạo trắng thường	4.35	6.40
Gạo trắng	4.35	6.35
Gạo đỏ	3 90	5.74

Feuilleton n° 778 — Du 18 Oct. 1928.

TIỆN CĂN BÁO HẬU

CUỐN THỨ NĂM

HỒI THỨ I

Có thờ ở Janina gởi sang

(Trop Thoo)

Nhắc lại, khi Nam-tước Phan đọc tờ kiết-chứng giữa mặt hai họ phân-hồn rồi, biết người giết cha mình là đang hoạt-Biện đã ông nội-vo, nên tên mình, không lẽ nào sống với một đang giả tâm mưu, tạo-phơn rồi lấy, bèn tỉ nhiều trên phế bài Tỉnh nhơn sự, Bắt lão Tỉnh lại, rin-rin bước ra; thật là một cái tiền kịch phi thường, thật là một cái thảm trạng không nết nào tả nổi. Thêm cho đến đôi, Boo-lân-Tỉnh là người cứu cả người phá hư đời bên phải, mà khi thấy Nam-tước Phan chết đứng đó rồi, cơ-ỉ-đâm quá, cầm lòng không đậu. Cậu quan Biện-lý Vinh-Pho, đã nói, khi thấy cuộc đã bể, nhẫm thế không xong, mau bước khỏi phòng kiếm đặng lánh mặt. Nam-tước Phan vẫn, nội trong hai giờ đồng-hồ, rồi lại cho quan Biện-lý Vinh-Pho như sau:

« Thao nhơn chuyện đã-bể ra hồi « vừa mới nầy, thầy rõ ý đây hoạt-Ché không muốn cho Bồ-Vlét nhắt « gia. Chém-Trần kết nghĩa. Tôi « chẳng tưởng chuyện nầy mà nhắt « quan-lớn không rõ thấu. Quan-lớn « rõ thấu mà giấu đi, không cho « tôi biết trước, thì tôi không biết ăn « làm sao nói làm sao bênh-gỡ. Tôi « nghĩ đề, cơ cuộc chẳng nào, tôi « lại cảng nạ-nhiên chẳng nữa. »

*Hồi thật, ai trông thấy quan Biện-lý đối sực giả mà như vậy, lại chẳng tưởng cho là chuyện quan Biện-lý biết trước. Biết trước sao không lo ngăn ngừa, để ra đến đây. Chế tưởng chỗ trách ấy không phải sai. Thật thì quan Biện-lý Vinh-Pho biết cha mình không bằng lòng cho hai họ vậy duyên cả nước. Lại cũng biết rõ cha mình nói cha Nam-tước Phan khác pha; bởi mà đề ngươi, không lo ngăn-ngừa, nghĩ vì, cha mình đâu không bằng lòng, không lý đành bỏ bụng con nhơn mà phá hư hôn thú; nhất là không lý đem chuyện xưa tích cũ ra giữa đám ba bề, là chuyện không ai rõ không ai ngờ cha mình là tay giết Thống-tướng Eplang tại trận; thời giờ ai cũng nói, cho đến mình cũng tưởng, lão ông-loan nước đời, thống-tướng Eplang, bị bề nhân tâm đến đàng sát hại thôi chớ. Bụng nghĩ nên mới để ra đến thế. Người cao-sang lại có tánh kiêu-hãnh như Vinh-Pho, tiếc một phong thơ cầu chàng rồi gởi nói thế, thì ai mới nghe sao đặt. Thật là nếu hồ trăm chiều, nên-sang ly kim châm muôi xoát. Thoạt đầu bà Vinh-Pho bước nào Quan Biện-lý nói: « Thế rồi? Chuyện cón một chất nữa mà xong, mà qua không khó. Vì chuyện ông-già gọy ra cho Nam-tước Phan rồi rã. Hết mỗi nào cón đâm ngó ai! Rồi đây biết nói sao đây.**

*Rồi đây, người nầy hết, kẻ nọ hỏi, mình mới biết nói sao cho đỡ xấu!» — Bà Vinh-Pho, nhắc lại khi chồng bỏ đi, chàng rỗ bỏ đi rồi, đứng đó với Nô-te, trơ mắt nhìn hai họ. Chồng lâu mà chẳng nghe tiếng gì, chẳng thấy tin chi, bà lấy làm khó đứng khó ngồi, phân đôi mặt khóc. Bà cũng kiếm chuyện bước ra khỏi phòng, đi cho khuất mắt, với rằng để bà xuống hiểm chồng bà hỏi thế tình sao cho biết. Có ấy nên ra chẳng mới gặp mặt như ấy. Quan Biện-lý Vinh-Pho thọn mặt bà lòng, chẳng biết tính sao cho đặng: lui cũng chẳng biết nói sao cho vừa lòng bà họ với bà-ta mà đưa về Bà Vinh-Pho lánh liền, để mặc bà liệu nói. Bà trở lên phòng ông hoạt-ché, rồi cùng Nô-te và hai họ rằng: « Vì nếu tôi sầu Hoa-lân-Tỉnh hôm nay lâm xung, nên hai họ không thể hay tên bân-thả; xin đình đề lại ít ngày. » Lời bà nói đây tay mượn cớ mà nói cho qua, nhưng cũng thật có rõ-ràng như vậy, nên hai họ với Nô-te tin bằng lời kéo nhau về hết. Quan khách về hết, Boo-lân-Tỉnh vừa mừng vừa sợ, tức dạ không an; song mừng cũng lượng chạy lại bên đàng, để đỡ cho lạ; phò cô đang ra vào, bèn nói sợ xét-thăng: chớ trước kia nông lo sợ không vững. trường chẩu khó nhọc cho ra, một đây đã bước. Cảm ơn nói-ở rồi, Boo-lân-Tỉnh mới xin phép đang cho nàng xuống phòng nằm nghỉ. Ông Hoạt-Ché tỏ dấu bằng lòng cho. Nàng Boo-lân-Tỉnh, bước khỏi phòng, xuống thang lầu, chẳng vô khuê-phòng, mà thôi ra chốn vườn giữa nghỉ đợi. Giấy phút có Nô-Ren tới. Nô-Ren, một bên nâu chêm, lòng cào jỗ-dưới, trong bụng phạp-phồng, lo sợ chẳng khác nào Ravenswood thuở xưa lo sợ cho nàng Lammermoor bị tên bân-thơ, lỡ lời nguyền ước.**

(Mất tiếp)

Thần-Tài gõ cửa, để chờ bạc muôn bạc ngàn bạc trăm tới cho đồng-bào làm giàu. Ấy thật là một dịp rất nên may-mắn lạ thường. Chỉ phí ra có 2 đồng mà gặp vận may, của hột vào hăn-hà sa-sô: nào 6 muôn! 2 muôn! 1 muôn! 5 ngàn! 2 ngàn! 1 ngàn! 5 trăm! nhiều thật là nhiều! Vậy thì đồng-bào ta nên mau mua sổ của hội « Nam-kỳ Bổn-quốc Đức-Trí-Thể dục » đi. Mỗi sổ 2 đồng.

NHỊ-THIÊN-ĐƯỜNG DƯỢC PHÒNG

Tiệm cái Rue Đại-Tân N° 145 Canton. — Chỗ trử bán Rue de Canton N° 47 Cholon
Tiệm ngánh Rue de Prairie N° 96 Pnom-Penh

NHỊ-THIÊN HUYẾT-TRUNG-BỬU

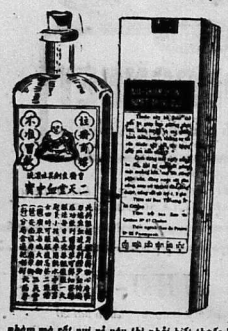

Thứ thuốc nầy đã có thấy thuốc thí nghiệm rồi bảo không có sự độc địa chỉ trong thuốc cả.

Trên nước thạnh suy cũng bởi tại nơi dân mạnh hay là yếu, do nơi khí huyết mà ra, cho nên phải hiểu rõng hễ huyết lắm cho càng trong nước và bổn chất gốc lại thêm là giống tốt mạnh mẽ, ít sầu đường lúc chiến tranh nên ta phải giúp mà lo sửa cho hết sức cho nên chậm trễ phải lo vững bền khí huyết cho lắm, mới đặng tranh thế-giới đã mở mang, muốn việc cũng phải lấy sự chầu là gốc. Vậy thì có thứ thuốc Huyết-Trung-Bửu là thiệt rất bổ huyết của ban tâm và thêm sức mạnh trong thân thể. Cũng vì bởi tìm kiếm hết sức mới đặng thuốc nầy.

Người ốm yếu da mặt như giấy thì biết cái phần huyết đã hư rồi vậy uống lấy thuốc Huyết-Trung-Bửu bảy bữa thì da thịt trở nên có sức mạnh tươi khi chưa uống thuốc nầy thì lấy kim chích trên đầu ngón tay ra máu thì nhiều trên miếng giấy xem cho kỹ sắc máu thì nào rồi đến khi uống thuốc đặng 7 ngày cũng làm như trước chỉ máu nhiều trên giấy thấy sắc máu trở nên đỏ ửng còn đang được lâu thì mạp hơn khi chưa uống thuốc, còn khi mình chưa uống hãy đi cân thử cho biết đến khi dùng thuốc đặng 7 ngày thì cân nặng thêm nữa cân. cộng khi chưa uống hãy cầm vật chi nặng trên một gốn gió lên thử coi sức mạnh đường nào, đến khi uống thuốc nầy đặng 7 ngày lại làm y như vậy cầm hết vật ấy cao lên như không biết nặng, vậy thì phải biết thuốc Huyết-Trung-Bửu nầy làm cho mình mạnh mẽ là bao nhiêu.

Còn như người máu huyết không đặng đầy đủ ít muốn nói chuyện nếu uống thuốc nầy phần khi đầy đủ có hay hoặc nói đến 3 4 giờ không nhám mà rất sui sẻ vậy thì phải biết thuốc Huyết-Trung-Bửu rất hay và quí báu là đường nào.

Còn người huyết hư bước nữa đặm đường thì mệt, uống thuốc nầy rồi chưng một tháng rồi chạy đến một đặm đường không biết mệt.

Còn thêm mấy chứng rất hay như ham đám dục thái quá thị tạn thận đã kém suy thì thần nguơn lạnh, uống thuốc Huyết-Trung-Bửu sau bảy bữa thì thêm tinh thần lại và ấm hơi tính khí bởi nhờ máu mà ra hễ phát huyết kém thì tạn thận phải kém nên uống thuốc bổ huyết ấy là nông đặm tạn thận vậy thì thấy những chứng bịnh nói trên đó đều phải biết sức hay dường nào.

Lại còn thí nghiệm người mà ít sửa không tối uống thuốc nầy sau bảy ngày thì người đó có sửa hơn 3 phần khi trước và tốt, còn người đón-bà đường giáp tháng khi bồn, khi đợt, khi trễ, khi sục, làm đau bụng hoặc ra máu làm bằng không dứt, uống luôn một tháng thì huyết sữa trở nên đỏ tươi và đặng ngày không đau bụng còn uống luôn mỗi tháng chẳng hề trời sục những đều nói đó đều làm chứng rõ thuốc Huyết-Trung-Bửu thêm phần huyết rất bổ là dường nào.

Thường khi con nít nó mất sữa thì ngồi tiện thiện đã kém thì sanh nhiều bịnh khó, hoặc đến năm 1 5 mà chưa biết đi đứng rõ biết bình ấy là tại khí huyết chưa đủ hoặc bình cam tích cũng bởi đó mà ra, như con nít từ bu buổi đến năm tuổi nó đã đi rồi phải cho uống thuốc Huyết Trung-Bửu 1 muôn cà-phe mỗi ngày 3 lần pha với nước ấm thì trở nên mạnh mẽ xương cứng và chẳng hề có bịnh chi khác như khi còn nhỏ máu đầu đã đến giá nó không hay đau đớn.

Một người đón-bà đường kinh đứng hoặc khi trời khi sục hay làm đau bụng uống thuốc nầy đường kinh trở nên tốt lại nó đặm thai, còn những người đón-bà có thai, uống thường thì khi sanh đã mau mắng và sức có mạnh, qui ngày sau đứa con ấy cũng ít bịnh vì đã có bổ dường khí huyết trước thì cái sữa của người đón-bà trở nên tốt cho con nít bú tự nhiên nó phải mạnh mẽ, còn người đón-bà huyết hư thì sanh rầu buồn lo lắng nên ngồi không yên, tại con hồi hưng lên, làm đau bụng và nhức mỏi cả mình mà uống đặng thuốc Huyết-Trung-Bửu thì huyết tốt lại, cang hòa chẳng hưng lên, khỏe khoắn trong mình và các chứng bịnh đã nói trên cũng tiêu trừ đặng hết.

Còn người tuổi trẻ ngồi tiện thiện và ngồi hậu thiện suy kém hơn việc đám dục khí huyết hao hớm sanh ra đa mệt vàng hay xây xẩm tối tăm đau lưng lỏng đầu gối tay chơn yếu đuối phải lúc tan canh thận suy kém và lưng cái ốc làm ra lỗ tai lãng bằng thì phải uống thuốc nầy được một tháng thì mệt mày trở nên tươi tốt và lên lên nó có sức mạnh và các chứng bịnh đã nói trên đó đều đặng tiêu hết.

Một người học hành kia phải bị lo lắng quá độ thì tâm huyết phải hao hớm sắc mặt như giấy trắng nhờ đặng dùng thuốc nầy thì tâm huyết trở nên mạnh mẽ, và khí huyết đầy đủ lại nó nở nang lành vóc, đến người rất nên xin đẹp.

Một người gầy ốm khí huyết suy kém tinh thần yếu đuối hay dùng thuốc nầy thì tự nhiên tóc xanh và rất đầu lại, có sức mạnh da thịt hết dùng, thường ngày thêm sức giá trở nên trẻ.

Cách dùng: *Người lớn mỗi ngày uống 3 lần trước khi ăn cơm nửa giờ, hoặc ăn rồi mất lần 1 muôn ăn sớm, nếu không nước ấm ấm mà uống.*

Giá mỗi ve nhỏ. . . . . 1$20 | Giá mỗi ve lớn . . . . 2$00

NHỊ-THIÊN-ĐƯỜNG Y-sĩ VI-TẾ-SANH, kính cáo.

VẠN-HÒA

N° 88, Rue de Gocong -:- CHOLON

KÍNH CÁO:

Hiệu VẠN-HÒA nhuộm vải đen nhứt hạng tốt ở tại cho CHOLON.

Vải đã nhãn « Con cá Kim-Ngư xanh » thì đã có tiếng trong Lục-tỉnh hơn ba mươi năm nay ai ai cũng đều rõ biết.

Vải nhuộm đen dùng chẳng hề khi nào trở, phai màu, mà lại chắc, chẳng hề bỏ như các thứ vải nơi hiệu khác.

Bổn-hiệu có chế ra tâm thứ vải đen đầu đã nhãn hiệu: VẠN-HÒA, VẠN-XUÂN-LONG, NHƠN-HÒA và HIỆP-MẬU.

Bởi bổn-hiệu nhượm tốt, nên cũng có kẻ gian nhơn dùng dịp mà làm theo thức kiểu của bổn-hiệu đăng mà thủ lợi và cho chư-qui khách mua lầm, thường là nơi của bổn-hiệu: Vì vậy bổn-hiệu xin chỉ rõ cho chư qui khách có mua vải của bổn-hiệu khi phải nhìn cho kỹ cái hiệu vải, cái hình ông nhơn của bổn-hiệu, thì mới khỏi lầm kẻ gian trá.

Mấy hiệu vải của Bổn-hiệu đều có cầu chứng tại tòa thương-mãi Saigon là:

- 2 con cá Kim-Ngư 3 mảu.
- 1 con cá Kim-Ngư xanh.
- Vạn-xuân-Long xe tơ.
- Vạn-xuân-Long bươm bướm.
- 2 con cá Kim-Ngư 2 mảu.
- Vạn-Hòa con gà trống.
- Vạn-Hòa chiếc nón.
- Hiệp-Mậu con ngựa đua.

Téléphone 783. **VẠN-HÒA Kính-khải.**

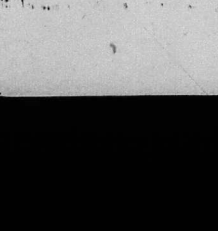

Xà-phòng Cadum

Một thứ xà-phòng tinh hảo mà không có chất rát da như xà-phòng Cadum rất cần để giữ vệ-sinh cho ngoài da.

Dùng nó lại còn lợi nữa, vì rằng nó không thấm nước, nó khô mài cho nên dùng được đến hết, không phi phạm chút nào.

— CA-NỐT HƠI —

chạy bằng MOTEURS và PROPULSEURS có bán tại hãng:

Comptoir auxiliaire de commissions et de Représentations

109, Boulevard de la Somme, 109 -:- SAIGON

Hiện giờ tại hãng đã sắn có rồi: *Nhiều chiếc Ca-nốt đáng bằng cây giá-trị xơn vẹt-nỉ dùng riêng với propulseurs amovibles. Bề dài 4 thước 25, bề ngang 1 thước hai. — Chở được 5 người. Vỏ không có mô-tơ. Giá:* **650$.**

1 CHIẾC **CA-NỐT HƠI**, *bề dài 5 thước bảy, bề ngang 1 thước năm. — Mô-tơ 12/14 C. V. 4 cylindres — Chở được 10 người. — Có chạy đèn điện — có mui dù như xe-hơi.*

ĐÓNG THEO KIỂU TÂY RẤT HUÊ-MỸ. *Giá:* **3.600$00.**

1 Chiếc **RACER DE COURSES** *(kiểu đua) chở được 3 người. — Bề dài 5 thước, bề ngang 1 thước sáu. Mô-tơ hiệu* **« Pierce-Budd ».** *— Sức chạy 50/60 ngàn thước mỗi giờ.*

Ấy là chỉ có thứ nầy mau hơn hết trong Đông-Pháp. Giá: **4.000$00.**

Và còn nhiều chiếc Ca-nốt khác hiện đang đóng.

Mời các ngài đến xem!
Thì rõ hơn là viết thơ hỏi.

ĐỜI NGƯỜI ĐƯỢC MẤY GANG TAY

Mấy lời nhắn-nhủ bạn thanh-niên

(Tiếp theo)

Ta phải nhứt quyết, đừng nay lăn may lựa, rồi ra cái tuổi vàng nó cứ thấm-thoát đi, lúc lưng thành còng, chân hóa rắn, bỗi trường đến đời mình không có chút chi đáng để kỷ-niệm cho mai-hậu, tựa một cây cỏ cũng như các cây có thường khác ở chỗ hãi hoang khô héo rồi cuối đi. Nào được như đóa hoa hải-đường, bông hoa sen, người đời qui, người ưa mến, người khen, đến khi hoa rữa nhị tàn, tiếng thơm vẫn còn để lưu-truyền muôn thuở.

Còn về việc nước, ta hành-động lúc khôn lớn lên, ta hãy lo cho xong việc nhà, nếu việc nhà chưa yên, nói chi đến việc nước! Cái tuổi thanh-niên là tuổi học tập. Hiện tại ta toàn-thái tư-tưởng hay, mai sau trẻ qua già tới ta mới đem ra thi-hành. Hãy lấy nay, ta nghĩ đến tự-do, ta lo cho nước mà chống vân-minh mà ta không chịu lao-làm khổ từ lâu trực bổn-phận, cao đạt tôi mục-đích của ta, đã vội gào thét, chực cướp lấy sao được. Muốn được vân-minh cũng phải lần lần, bước từng bước cao cuốc cuốn. Một nước dã-man phút chốc không có thể thành ngay nước văn-minh được, và vô-trụ xưa nay không có nhảy bao giờ.

Cho đạt được hi-vọng, không gì bằng anh em chị em nhủ bảo lẫn nhau mà tu thân, sửa đổi dức-đục, săn sóc tri-đục cho hoàn-toàn.

Cái lối hoa tường liễu ngõ nên bỏ, đừng để con ma tình ám-ảnh, nó làm mờ-ám lòng ta đi. Chấn-hưng đức-đục không gì bằng bảo-tồn lấy các điều tinh-túy của nho-học mà ra. Ta nông nổi, cứ cái gì cũ cho là hủ, là của Tàu, mong Âu-hóa đi cả, để thoát khỏi lẽ lối bó buộc, mà kiếm cớ lạm dụng chữ tự-do. Ta tâm, tự-do của ta là về vật-dục, đến tinh-thần nào được tự-do, cái tự-do vật-dục thì mới cần mà chi. Ta lại muốn bỏ cả nguồn gốc và lịch-sử của tổ-tiên ta, thế ta lại lăm nữa. Ông Tagore có nói: « Người Âu có lịch-sử người Âu, sở-dĩ họ cường-thạnh là được lịch-sử của họ. Ta cũng vậy, ta phải nên uốn trí cho hiểu rõ rằng, ta quyết không nên mượn lịch-sử của các dân-tộc khác và nếu ta làm tất mất lịch-sử của ta đi là ta phạm tội tự-sát đó ».

Chịu khám chịu khổ mà có đức-tánh hay, còn hơn thứ nằm và Chúa-nhựt quần áo sang trọng, mặt mũi điểm-tô, ngồi xe cao-xu ngất nghêu chạy rông phố phường, hay được tiếp chuyện cùng vài đóa hoa hiết nói suốt ngày. Tuy thế thế thật, nhưng chẳng qua là cái sướng thọ-động, chỉ trong giây lát là tan ngay.

Về phần tri-đục thì nên cố chăm chỉ sách đèn. Nước Nam xưa nay vẫn yêu qui sự học. Nên nói theo nghiệp cũ của ông cha mà dung-hợp cho khéo hai cái học-thuật tân-cựu. Nên chăm chỉ và có một cái mục-đích cao xa. Nếu gặp cảnh ngộ giàu có nên học suốt đời, nếu gặp cảnh-ngộ nghèo nàn, sau khi đã chiếm được cái địa-vị gì bình-thường trong xã-hội, cũng nên học thêm nữa.

Học để xưa đối tánh nết, học để mở rộng trí khôn, biết các bực anh-hùng hào-kiệt, các bực kỳ-tài xưa nay, biết các nơi danh-thắng có phong-cảnh hữu-tình; học để làm lịch-lợi cho nước. Học như thế mới nên học.

Lúc thông thả lại nên tìm-bề lấy cái hồn nước Việt, nghĩa là luyện tập đến quốc-văn, kẻo để đến nước nhà tiêu-diệt đi, thì nước đã mất hồn, dân ta chẳng qua cũng thành ra một giống lai đó mà thôi!

Tổng luận lại, nước Nam sau nầy, hoặc hay hoặc dở là trông mong ở thanh-niên; bổn-phận thanh-niên ngày nay là phải khai-trí tiến-đức để dự bị đến lúc vào cuộc đời, mới khỏi bỡ ngỡ như « chim Tàu ngộ kén » hay « bù-nhìn giữ dưa ». Tất cả thanh-niên trong nước đốc một lòng học cho thành tài, còn thuyền còn nước, còn non... có gì mà lo, có gì mà sợ, có gì mà phiền.

B. B. P.

LÀM VIỆC NGHĨA VÀ MAY THÌ ĐẶNG LỢI

Phần tôi [illegible] muốn vô. Qui vị chẳng nên bỏ qua dịp may mắn nầy. Xuất ra có hai đồng bạc mà khỏi cứng lãnh đặng sáu muôn (60.000$) làm giàu khá đến! Muốn thử thời vận thì mau mua mua giấy số của « HỘI NAM-KỲ BỔN QUỐC ĐỨC-TRÍ-THỂ-DỤC », cũng kêu là hội « S.A.M.I.P.I.C. » vậy. Mỗi cái hai đồng (2$ -). Cuộc xổ số ấy đặng lợi bao nhiêu, sẽ dụng hết để làm đều công-ích rất quan trọng như: lập Học-quán cho Annam tại thành Paris, cấp học bổng, chuẩn tiền trợ-cấp cho hội có công-ích quốc vân.

Số trúng đã nhiều mà lại lớn nữa:

1 số lớn.	60.000 $
2 số mỗi cái. . . .	20.000
5 số mỗi cái. . . .	10.000
10 số mỗi cái. . . .	5.000
10 số mỗi cái. . . .	2.000
30 số mỗi cái. . . .	1.000
100 số mỗi cái. . . .	500

Ngày xổ số định nhằm bữa 11 Novembre 1928.

Giấy số có gởi bán cùng mấy tiệm ngân-hàng và bảo-quản.

Qui vị nên tính mau mau: Mác tôi bỏ ra hai đồng bạc thiệt đáng lắm mà: Dụ dự làm chi?

SÁCH

THỜI-SỰ CẨM-NANG 1928

ĐÃ XUẤT BẢN

Sách « THỜI-SỰ CẨM-NANG » *nầm nay mới xuất bản.*

Rất cần ích cho mỗi người
Nên mua mà xem
Có đủ cả phần chánh trị
Thương-Mãi
và Tiểu-thuyết
đọc rất bổ ích.

Qui ngài nên rán dùng mua xin viết thơ liền nếu chậm trễ thì e không còn như năm rồi.

Giá bán 1 cuốn là. . . .	2$ 50
Phụ thêm tiền cước. . .	0 30

Thơ và mandat gởi cho: Monsieur le Directeur de l'imprimerie de l'Union, 85 rue Lucien Massard. — Saigon.

MỘT PHO SÁCH HAY VÀ NGỘ

Cho ên tích xưa, ông bà mình truyền lại, trên dài tân thời, càng ngày càng ít và quên lần lần hết. — Ông Lê văn-Phát, B°c phải sẽ, thường thọ ngôi đầng Bội tinh và hàng lâm-trong khi rảnh, có lượm lặc mấy lời truyền ngôn hay là mấy phô sách, đặt hiệu là: « Les Contes et Légendes du Pays d'Annam » — Viết bằng quốc Pháp, nên chương đặt để một cách tiêu tao, đến đọi người Pháp cũng phải tặng khen. Sách Annam rất về hay ý Annam; soạn giả người Annam, nên Annam đến học ít coi thì không hiểu mau. Rất có ích cho người Annam.

Annam ai muốn nên mua một quyển trước cho con cháu biết luân lý xưa của Annam, học cách đặt để theo Pháp, sau giải khuây một buổi.

Giá mỗi cuốn. . . . . 1$00
Bán tại Imprimerie Union Saigon.

BỆNH GIANG-MAI

Muốn chữa được khỏi nên dùng thuốc viên

COMPRIMÉS PEYRARD

Bán Khắp các hiệu thuốc

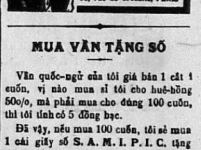

Xưởng chế-tạo
SPÉCIALITÉS PEYRARD d'ALGER
66, rue de Grenelle, PARIS

MUA VÀN TẶNG SỐ

Văn quốc-ngữ của tôi giá bán 1 cắt 1 cuốn, vị nào mua sỉ tôi cho huê-hồng 50o/o, mà phải mua cho đúng 100 cuốn, thì tôi tính có 5 đồng bạc.

Đã vậy, nếu mua 100 cuốn, tôi sẽ mua 1 cái giấy số S. A. M. I. P. I. C. tặng thêm, thì thành mua 100 vốn có 3$00, vì giấy số nầy giá 2$00 mọt số.

Văn mua bán có lời cũng khá, may trúng số bực nhơn, bực nhơn, thì còn chi thủ bằng?

Tôi sẵn lòng gởi cách Contre remboursement và tiền gởi về phần tôi chịu.

Qui-vị mua vàn, sẽ đăng tên vào từ L. T. nầy.

Lê-Mai B. Postale 70 Saigon

Feuilleton N° 86

THẤT HIỆP 十 俠

HỒI THỨ MƯỜI

Bị loạn cốc. Phạm-tri-Hàm nhờ rượu khỏi

Lúc đang bốt rồi tai con lửa ấy vùng dậy in bi vang rền, rồi Khuất-Thân biết ý, đã có con lửa nào đó hơi mà chạy lung ai Chạy một đôi xa, có một con lửa bông c thấy con lửa kia

THỜI-SỰ CẨM-NANG
1928
ĐÃ XUẤT BẢN
Giá một cuốn..... 2$50
Ở xa thêm tiền gởi..... 0 25
Thư và Mandat gởi cho:
Imprimerie de l'UNION. — Saigon

TẨY SẠCH UẾ TRƯỢC
giết chết cả loại côn trùng và vi trùng độc ác
GIÁ RẺ MÀ LẠI TỐT HƠN CÁC THỨ KHÁC
Giá mỗi thùng nhỏ là: 0$50

SÁCH CỦA NGUYỄN-THANH-KHIẾT

M. Nguyễn-thanh-Khiết mới ra một cuốn sách luật, bằng chữ quốc-ngữ sách ấy bán tại nhà Mme Thanh-thị-Mẫu ở tại chợ mới Saigon (đường d'Espagne số 186).

Giá mỗi cuốn là..... 1$80

Ai mua tại Saigon, M. Khiết bớt cho 0$30.

Người nào có lòng mua sách của M. Khiết xin gởi mandat-poste 1$30 cho M. Nguyễn-thanh-Khiết 79 Rue Lagrandière Saigon; người mua khỏi chịu tiền gởi sách.

M. Khiết không bán chịu và không bán contre remboursement vì bởi cô đồng bào hiểu dư.

Xin người lãnh sách bán cho M. Khiết bán theo giá của M. Khiết định trong lời rao nầy.

Cám ơn

NỘI HÓA

Tại tiệm tôi có bán:

Gạo trắng, trà Huế Lưthiêu, nước mắm Liên-Thành, nước mắm hòn Phú-quốc, *tính 1$70 ve litre 0$70, ve nhỏ 0 20)* thuốc rượu Thiên-thời *rất thơm hiệu*, dầu Cù-là, Bột Long-xuyên, Savon Hiảo-Vinh, bánh Quốc-Nữ, mức gừng *vân vân...*

Xin mời quí ông quí bà đến mua giúp, ắc được toại lòng. Có người đem đến nhà.

NGUYỄN-KHẮC-HƯƠNG.
92, Rue Lagrandière
Téléphone 688

LỜI RAO

Nhà dệt « P. LÊ-PHÁT-VĨNH » *ở tại Cần-thơ, đường mé sông — (Saigon)*

Tơ nhỏ nầy có bán sỉ và bán lẻ các thứ hàng lụa, kể ra sau đây:

Satin (lế Tây), trắng và đủ màu; gấm nhượm-điển Pháp-quốc, nên mau rất tươi, dầu có giặt nhiều lần, cũng không phai không trở ¢ 50 một thước tây.

Lục-soan láng-chảo, trắng, từ 3$00 tới 3$20 một thước tây.

Lụa-quyến trắng, canh chỉ thiệt mịnh; từ 2$00 tới 2$80 một thước tây.

Lãnh thương hạng, thiệt trắng, dệt rộng bằng tơ Thượng-hải, bề khổ rộng 0m80 — Giá 5$20 một quần.

Lãnh đen (hạ lãng đen huyền, không trở không đồ lông), khổ bề-thảo 0$90 một quần.

Lãnh đen (hạ lãng đen huyền, không trở không đồ lông) khổ trung 5$50 một quần.

Các món hàng kể trên đây, đều dệt bằng tơ lựa, và có nhiều thứ, dệt toàn bằng tơ Thượng-hải, nên lối hơn hàng khác nhiều lắm. Tôi lại gia tâm, dệt rất kỹ càng, đúng có hàng tốt mà bán cho đồng-bang ta dùng, mà giá lại rẻ hơn hàng khác nữa. Vậy cũng nên gọi là: tiền nghĩa nhi hậu lợi.

Vì muốn trí danh trong lục châu, nên bổn-hiệu kính lời cho chư quí khách hay; nếu ai muốn mua bất cứ là nhiều ít, xin viết thơ cho hàng tôi, thì hàng tôi sẽ gởi hàng lại cho, theo cách giao ngân lãnh hóa (contre remboursement).

Xin hãy mua thử mỗi lần, thì sẽ biết hàng tôi tốt thế nào, thì mới tin chắc lời rao nầy không phải là lời chuốt ngót.

Nhà dệt LÊ-PHÁT-VĨNH.
Cần Thơ — Saigon.
Kính cáo.

MUỐN BÁN

Một sở ruộng hơn ba mẫu tọa-lạc tại làng Long-hưng, tổng Long-định-thượng tỉnh Biênhoa, đất ruộng nầy đang làm gạch, gần tới làm.

Bốn con trâu đực đang tuổi sẽ đáng sức làm công chuyên.

Y, nào muốn mua xin đi mà hỏi.

Ai mua thuốc
NHỊ-THIÊN-ĐƯỜNG?

Tại tiệm tôi chẳng những là về Sơn-thủy vào bổ với nước sơn dầu (*peinture à l'huile*) rất khéo mà thôi; tôi cũng tính làm Đại lý cho tiệm *Kim-Lai* ở bên Cần-vọt (Kampot), trữ bán nước mắm hòn Phú-quốc hiệt ngon, đã ra ve sẵn và có tăng keo kỹ lưỡng. Nước mắm đã ngon, mà giá bán thiệt rẻ.

Tiệm tôi cũng có lãnh bán đủ các thứ thuốc rao, dưu hoàn, tán của tiệm *Nhị-thiên Đường*. Liệt vị ở Saigon, nếu muốn dùng ti uốc chi của hiệu Nội-thiên-Đường, thì xin đến tiệm tôi ở tại đường *Espagne số 115 Saigon* mà mua cho tiện, và cũng được chắc ý hơn, kỏi sợ lầm thuốc giả. Tôi cũng bán y theo giá đã định trong toa; chỉ nhờ chút đỉnh huê-hồng cũ tiệm chánh vậy thôi. Nhờ chư qui-công qui-bà hạ cố, tôi rất thậm cảm thạnh tình.

NGUYỄN-THỊ NGHĨA.
Cần bạch.

DẦU HÔI MÔ-NEO

Liệt vị hãy mua thứ dầu hôi hiệu Mô-Neo « Le Pétrole Ancre » của hãng Compagnie Franco-Asiatique des Pétroles mà dùng. Dầu rẩy thấp đi hao đã sáng sước mà không có khói. Thiệt là tối nhiệt hạng trong toàn cõi.

Trong Lục-châu các tiệm thay mặt cho hãng Compagnie Franco-Asiatique des Pétroles *đều có bán các thứ dầu hôi nầy*

Trong Lục-tỉnh anh em muốn hỏi thăm đều chi, xin viết thơ cho hãng Compagnie Franco-Asiatique des Pétroles ở Saigon đường d'Adran, số 1. Ông chủ hãng sẽ hồi âm lân tức.

Đứa-Trẻ-Thế dục hội:
Mở cuộc xổ số to.
Ai người yêu mến nước?
Xin số sức giùm cho.

Hãy hút thuốc
JOB

DẦU "CRÉSYL" THIỆT
và sự hiệu nghiệm chắc chắng đã thử theo cách bác học, thì có một mình lấn hiệu:
CRESYL-JEYES
ĐỂ TẨY TRỪ BỊNH OAN — LÀM HẾT HÔI ĐỘC ĐỊA — HẾT MÙI HÔI HAM
PHÒNG NGỪA BỊNH OAN
THIỆT HỮU ÍCH
KHÔNG CÓ CHI LINH NGHIỆM BẰNG
HÃY ĐỪNG ĐỔI ĐỪNG CHỊU

VIỆT-NAM NGÂN-HÀNG
Công ty hữu hạng vốn 250.000 *đồng bạc*

Công-ty làm những việc kể ra sau nầy:

1° — Lãnh tiền đem gởi không hạng kỳ bằng bạc Đông Pháp hay là tiền quan Langsa, cho 4 l/2 lời mỗi năm; (4 1/2)

2° — Lãnh tiền TIẾT-KIỆM cho 5 ly lời mỗi năm; (5 1/2) (bao nhiêu cũng nhận)

3° — Lãnh tiền đem gởi có hạng kỳ, cho 6 ly lời mỗi năm; (6 %)

4° — Bán chi phiếu (chèques) và gởi tiền qua Đại-Pháp bằng dây-thép hay là gởi theo tàu ram (transferts par câble ou par courrier);

5° — Cho vay đồ cách;

6° — Cho vay về hàng hóa nhập cảng ở ngoại-quốc (ouverture de crédit à l'étranger).

Công-ty VIỆT-NAM NGÂN-HÀNG sẵn lòng mà chỉ-bảo cho đồng bang chúng ta biết những công việc ở nhà Ngân-hàng mà đồng bang muốn cần dùng

Ông Huỳnh-đình-khiêm, *Nghiệp chủ ở Gò-công, Danh-dự Hội-trưởng;*
» Trần-trình-Trạch, *Nghiệp-chủ ở Bạcliêu, Chánh Hội-trưởng; Ban Trị-sự.*
» Nguyễn-tấn-Văn, *Hội-trưởng Thành-phố Saigon, Phó Hội-trưởng;*
» Nguyễn-văn-Cấn, *Chủ nhà-in, Quản-lý Thành-sự.*

SOCIÉTÉ ANNAMITE DE CRÉDIT
54, rue Pellerin
Dây-thép nói số 748. Tên dây-thép: CRÉDITARA.

HỄ MUA DAO THÌ PHẢI COI CHỪNG CÓ CON DẤU NẦY

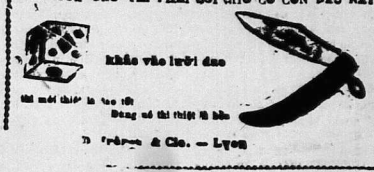

Đông nó thì thiệt tốt bền

Trépagne & Cie. — Lyon

ALLO! ALLO!
HÃY CHO TÔI BIẾT COI HÃNG NÀO MÀ BÁN MÁY TỐT HƠN HẾT

Máy xay lúa nhứt hạng CANOT hơi tốt lắm đó.

XY CÔNG LÀ HÃNG:
SALON NAUTIQUE
Môn bài 109, Boulevard de la Somme 109, SAIGON

Feuilleton N° 86

THẤT HIỆP NGŨ NGHĨA

七俠五義

HỒI THỨ HAI MƯƠI BA

Bị loạn cốn, Phạm-trung-nguyên phát điên, Hàm uống rượu Khuất-hồ-lô lân mạng

(*Tiếp theo*)

Lúc đang bối rối, bỗng thấy hai cái tai con lừa ấy vùng dựng đứng lên, rồi lại hạ xuống rồn, rồn chạy khác như gió. Khuất-Thân biết ý, định chạy phía trước ít có con lừa nào đây, nên nó mới bắt hơi mà chạy lung như vậy.

Chạy một đổi xa, quả nhiên phía trước có một con lừa đen cũng ai cũng dương ở cỏ lại đó.

Con con lừa bông của Khuất-Thân, ngó thấy con lừa kia rồi, thì chạy xông lại, cắt hai cẳng trước lên cao mà chụp. Khuất-Thân kêm cương không lại, nên phải té nhào ra phía sau, rồi lăm cầm ngồi dậy lấy roi rượu đánh một hồi, cũng nhờ được cương, dầu lại buộc vào nơi một cội cây kia bỏ đó; trở lại coi con lừa đen, yên lặc còn đó, mà chẳng thấy người.

Té ra con lừa đen nầy là lừa của Phạm-Sanh rồi đến hôm qua, thả cho ăn cỏ, lại đó. Khuất-Thân đứng nhắm nhìn con lừa một hồi rồi khen rằng: « Con lừa nầy của ai đã mập mà tốt quá, lại thêm yên lặc cũng còn mới tinh mà không có chủ, vậy thì ta cũng nên dắt phứt con lừa yêu của ta đó đi, hết con lừa nầy rồi nó về nhà có khi mau hơn. » Nghĩ như vậy rồi lòng mừng khấp khởi, bèn mở túi bọc trên lưng con lừa của mình ra đem gắt trên lưng con lừa đen, rồi cơ cương nhảy phóc lên, thúc cả một cái mà nó đã chạy hay. Khuất-Thân lại sáng khoái chí vừa lòng, lấy làm tiện nghi cho mình lắm.

Còn đang xâm xâm cặm trường, bỗng thấy trời hóa mây đen, dông gió ầm ầm, bụi cát bay mịt mù. Lúc bấy giờ, trời đã đổ đêm; Khuất-Thân thấy vậy thì trù trừ, rồi lại nghĩ thầm rằng: « Cái quang-cảnh như vầy, chẳng là ta vô thành không kịp rồi, phần thì trong mình ta có 5 trăm lượng bạc, nặng nề khó chịu quá thế nầy ta phải tìm nhà mà nghỉ đỡ một đêm, rồi mai sáng ta sẽ trở vào thành cũng được. » Nghĩ như vậy rồi, bèn dục lừa đi lần tới phía trước, thấy xa xa có bóng đèn chiếu sáng. Khuất-Thân liền đi thẳng tới đó, xuống lừa bước vào gõ cửa; ở trong nhà có một người đàn-ông xách đèn mở cửa ra hỏi rằng: « Anh kêu cửa tôi chi vậy? »

Khuất-Thân chắp tay thủ lễ và đáp rằng: « Tôi là khách đi đường, ngặt vì trời tối rồi, khó nỗi đi đời chơn, nên phải ghé đây mà làm trọ nơi, xin hãy rộng lòng cho tôi nghỉ đỡ một đêm, rồi sáng mai tôi sẽ lại ơn ấy, chẳng hề mất mất. »

Người đàn-ông ấy nói: « Vậy xin mời anh cứ việc vào đây. »

Khuất-Thân nói: « Còn con lừa đây mới! Vậy làm sao bây giờ? »

Người đàn-ông ấy nói: « Anh cứ dắt thẳng ra phía sau mà buộc nó lại đó. »

Khuất-Thân bước lừa xong rồi, xách tối bọc đem vào, coi kỹ lại nhà ấy là 3 cái nhà tranh mà hai cái gần cửa một tối. Khuất-Thân đi tới bọc xuống rồi mới lựa lấy ra mất người ấy.

Người ấy cũng đáp lễ lại rồi nói rằng: « Nhà tranh vách lá lôi thôi, xin anh chớ cười. »

(Người người đàn-ông ở trong nhà ấy cũng chẳng phải ai mà ấy, vốn nó là người của quan Lý-thượng-thư cho theo hầu bạ Bao-Công lúc ấy, tên nó là Lý-Bảo; nhơn thấy Bao-Công mới làm Tri-huyện mà bị cách chức, nó tưởng cho Bao-Công chẳng sớm xuất đầu được nữa, nên nó thộp bắt bạc tiền và đồ hành-lý mà trốn đi, sẵn có tiền đó, nó ăn xài ngôn ngổn, ngày chơi tối chơi cờ xin ăn theo mấy chỗ trà đình tửu điếm, liều-lạnh hoa-tướng; chẳng mấy ngày mà nó đã xài hết bạc tiền và đã hành-lý, rồi phải nhìn trời đất đó, xin vào ở lại trong trấn của Đỗ-Ma-Nhi; vợ chồng Đỗ Ma Nhi thấy nó ăn-ở rất thận thì thương, bèn gả con cho nó và nuôi nó ở trong nhà.

Ai ngờ là ngựa quen đường cũ, khi được ở an, no cơm ấm áo rồi thì lại sức theo miếng cỏ, rượu trà cờ bạc, đi đi gái trai, nó làm cho vợ chồng Đỗ-Ma-Nhi buồn rầu tức giận, rồi sanh bịnh mà chết hết đi. Chừng ấy cái tiệm đã về tay nó, chẳng còn kẻ nương nhờ nữa, nó ăn xài không nao không nùng. Của vợ nó là nàng Đỗ-Thị, từng là một đứa gái hư, cho nên chẳng đầy 3 năm, mà tiệm phải đóng cửa; đến sau lần lần, bao nhiêu đồ vật trong nhà, nó rúng đem ra mà bán rẻo. Chỉ còn có 3 căn nhà lá, nghèo khó nghèo khiếu, thiệt là nghèo nhảy hỉ-hoa, cho đến cái tiền nào, chẳng còn một mảm chỉ mà bán được).

Khuất-Thân vận thời đã hết, nên mới khiến cho va vào người tạm nhà nầy; bai đăng đã nói rõ ràn họ vừa xong, Lý Bảo thấy đàn gái muốn hết đàn, bèn đứng dậy đi vào trong buồng mà mời đ'ụ trêu, Đỗ-Thị liền hết chẳng rằng: « Hãi nay tôi thấy người ấy xách cái tài gì mà coi bộ nặng quá vậy mình? »

(*Ma tiếp*).

ECOLE DE DACTYLOGRAPHIE
Sténographie et Comptabilité
Pratique
54, Rue Legrand de la Liraye, 54
(Bakso) PHAM-VĂN-TINH Saigon

Trường dạy học-sanh máy viết chữ tắc, bút toán và chữ Ăn-lê. ấy khoa-học, Đô-Thị liền hết chẳng rằng: « Hãi nay tôi thấy người ấy xách cái tài gì mà coi bộ nặng quá vậy mình? »

Trường dạy học-sanh máy viết chữ tắc, bút toán và chữ Ăn-lê. ấy khoa-học, Công-sư Langsa dạy rất cẩn mẫn và man giỏi. Học ba tháng mấn nghề và sẽ bảo kiết cho làm việc.

IMPRIMERIE DU LỤC-TỈNH TÂN-VĂN
Directeur-Propriétaire: NGUYỄN-VĂN-THIẾT.
13, Rue Lucien Massi — SAIGON

TIRAGE 2.500 EXEMPLAIRES
Le Gérant: LÂM-VĂN-ĐÔ.

Tirage 2648 exemplaires
ce 18 octobre 1928

Saigon le 18 octobre 1928

PHOSCAO

Le plus exquis des déjeuners.
Le plus puissant des reconstituants.

ALIMENT IDÉAL

des Anémiés,
des Convalescents,
des Surmenés,
des Vieillards.

ENVOI GRATUIT D'UN ÉCHANTILLON

A. C. Seltzer 87.925

Đại-lý một cái Đông-pháp:

L'Union Commerciale Indochinoise & Africaine

Hãng nghành ở: Saigon, Pnompenh, Haiphong, Hanoi, Namdinh, Benthuy, Thaibinh, Yunnanfou, Tourane, Hue, Quinhơn, Nhatrang, Donghoi, Thuxa.

Kính cùng qui vị đặng rõ: **ĐẠI-ÍCH** *lại con đường Thủy-binh số 383-385 Cholon là một nhà trữ rất nhiều xe-máy đẹp, đồ mãn, xe rất chắc chắn, nhẹ nhàng, như hiệu* **D. I. C. MALBROUGH AUTOMOTION TALBOT** *giá rẻ hơn các nơi.*

Đến **SUCCÈS** *đu xiêu, treo xe đỡ bán rất tiện. vàng không hiệu đến nào sánh kịp.*

Trừ: Đồ đồ phụ tùng xe-máy, xe đồ phụ tùng đến Succès với mang mui xe-kéo, xe-hơi và nệm xe-hơi.

Kính mời qui vị Lục-châu chiếu cố, bán rất rẻ, vì có lại nhiều lắm.

Hàng gởi theo cách lãnh hóa giao ngân. (contre remboursement). Vì nào sẵn lòng chiếu cố, xin gởi trước cho 5 đồng.

Chủ nhân kính cáo.

ĐẠI-ÍCH, 383-385. — rue des Marins. — Cholon

C.J.BONNET

HÃY MÀI CHO ĐẶNG CÁI HÌNH NGƯỜI CỠI NGỰA NÀY

KHI CHU-TÔN MUỐN MUA RĂNG LỰA

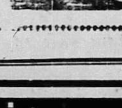

BỊNH TIÊM-LA

Trị cách mới, có thuốc uống vào lỗ miệng, thuốc liều SIGMARGYL

Thuốc liều Sigmargyl, *trong đó có một, hiệu-nghiệm hơn hết, có gồm ba vị thuốc giỏi trị bịnh tiêm-la đã có danh.*

Thuốc liều Sigmargyl, *uống vào, bết kỳ bịnh lâu mau, vết tích lành liền, mau mạnh tươi tốt lại, rất lẹ.*

Thuốc liều Sigmargyl, *không độc-địa, uống khỏi lo hư động đau trong hoặc-tử càng trong ruột gan chi cả.*

Thuốc liều Sigmargyl, *nhiều quan thầy trị bịnh tiêm-la giỏi, đã có dùng thường, cho là thuốc linh thiệt, không khi nào sai thất.*

Thuốc liều Sigmargyl, *uống thế thuốc chích hay thật, dùng đỡ it hao tốn, lại kinh đáo.*

Bởi tiêm lại, thuốc ấy linh hay đa nhiều quan Lương-y cao học nhận chắc, muốn tường rõ thì hãy cầng các tiệm thuốc bán rao, nói vô:

Bịnh tiêm-la và cách trị bằng thuốc SIGMARGYL

Hãng làm: LABORATOIRE CHIMIOTHÉRAPIQUE, 2, Place du Théâtre-Français, PARIS

Thuốc liều **SIGMARGYL** *có bán cùng các nhà bán thuốc.*

Trinh-thám tiểu thuyết

Số hiệu bốn ăn 118

Tác-giả Pháp-văn: Gia-bân-chí-ảo
Dịch-giả Nam-văn: Trần-song-Hanh.

HỒI THỨ NĂM

(Tiếp theo)

Phương-Lục lại hỏi: Nếu Quan-tôa do hỏi về sự Tiết-Tây, thời khó lòng lắm, tôi phải nói thiệt hay là nói dối lẽ nào? Lưu-Cốc đáp: Không sao..... anh cứ nói thật sự nàng, chẳng có việc gì nghi ngại, vì nàng Tiết-Tây là tình nhơn của B.-Lỗ, nên anh gạt nàng tới ở một chỗ, (Đại-thiên-sứ khách-ngụ) đặng xem xét cử động của nàng. Phương-Lục hỏi chuyện vừa xong, bèn đem tấm chiếu ảnh gói lại, bởi chàng có lòng sốt sắng, sửa đem tấm chiếu ảnh tới Quan-tôa. Lưu-Cốc liền ngoắt tay mà rằng: Khoan đã..... khoan đã..... tôi nói chưa hết chuyện, sao anh bôn bức ra đi? Phương-Lục cầm tấm chiếu ảnh nơi tay, còn đứng đó nghe chuyện. Lưu-Cốc hỏi: Anh biết cách cỡi ngựa và đánh xe hay không? Phương-Lục thưa lại rằng: Có sao Tiên-sanh hỏi vậy, tôi đã từng làm một tên kỵ mã tại Bố-đa-hi-mã-ban? Lưu-Cốc nói: Tốt lắm..... tốt lắm..... anh tới gặt kiến Quan-tôa một lát, thời anh phải về nhà cất trang anh làm cách đi bận lối thời, đường như tên nô-bộc mất thứ, rồi anh tới nhà chàng Cát-lô-Dịch là chủ-nhơn Thiết-Xưởng, đặng xin làm bộc-nhơn với chàng, vì chàng ta cần dùng một người giữ ngựa đánh xe, có giấy mướn người ở tớ, anh phải làm theo kế ấy, thời tôi tính việc mới xong.

Phương Lục châu mày mà rằng: Không được..... không được..... Tất-bá-Lỗ với Thiết-Xưởng chủ-nhơn, hai người có câu hiềm khích, chắc làm kế ấy không xong.

Lưu-Cốc phát giận mà rằng: Phương-Lục..... sao anh cứ cãi lời của tôi vậy. Cát-lô-Dịch tuy bất bình với Bá-Lỗ, song chàng thân thiết với Nả-lập-Hoa, tôi muốn xem xét sự bí-mật hai chàng kia. (Cát-lô-Dịch và Nả-lập-Hoa) nên tôi phải bày kế ấy, anh giả làm bộc-nhơn với chàng Lộ-Dịch, thời chàng cử động thế nào cả chàng giao thiệp với người nào, không che lai mắt của anh được, tôi chắc trong vòng một tháng, anh bảo cáo sự bí mật của họ với tôi. Phương-Lục nghe nói hiểu liền, cứ cái đầu đã đạ.....

Lưu-Cốc lại nói: Còn có một đều nữa, tôi chưa kịp nói với anh..... chàng Lộ-Dịch là người làm bạo, lại có lánh đa nghi, các bạn tôi tớ trong nhà, đều ghé mặt chàng hết thảy, anh phải đổi tên là Dậu-ước-Sâl, mà giấu tên thiệt của anh đi, nếu chàng Cát-Lộ hỏi giấy tới của anh, thời anh có ba cái giấy tới nầy đã sẵn, (ba giấy tới của Lưu-Cốc làm ra) một cái thời nói anh trước làm bộc-nhơn với Hầu-ước ở tại Tây-mận-sĩ-nha, một cái thời nói anh kế làm bộc-nhơn với Phú-thương, ở tại Khang-mã-lộ, còn một cái thời nói anh hiện làm bộc-nhơn với Nam-tước, gọi bằng Biên-thành-Hôa, vì Biên-thành-Hôa qua thương mãi tại Mỹ-châu, anh xin phép ở lại bổn-quốc, thế mà có giấy mặc dầu, anh phải nói cho trùng trong cái giấy, nếu nói sai lời một chút, thời chàng kia có đạ hồ nghi.

Phương-Lục nghe nói gặc đầu, liền hỏi lại mà nói: sau đây có sự thương nghị, thời hội diện tại chỗ nào?

Lưu-Cốc đáp: Hễ có sự gì tối gấp, thời anh gỏ dây thép cho người vợ của anh, trong vài phút đồng hồ, thời vợ anh tới nhà tôi tỏ chuyện ấy là một cách cần mật. Chẳng ai biết cử chỉ của mình, nếu anh tới hội diện với tôi, thế nào cũng có kẻ rình mò xem thấy. Phương-lục nghe Lưu-Cốc hết lời cẩn dặn, bèn từ từ ra đi.

Đoạn Phương-Lục tới gặt kiến Quan-tôa, cứ như lời Lưu-Cốc-tiên-sanh bầm lại. Quan-tôa nghe nói cả đẹp, bèn khen ngợi mà rằng: Phương-lục..... anh nghiên cứu được mấy đều nầy, ta cho anh giỏi lắm. Cứ theo lời anh phúc bầm bữa nay, và Bộc-nhơn khẩu cung bữa trước, thời người bị cáo (Bá-lỗ) không có thiệt chứng cái gì. Xét hết tình lẽ mà coi, thời án nầy gọi bằng nghi án là phải, như thế thời ta sẽ thả ngay người bị cáo, kẻo mang sự hàm oan. Quan-tôa nói rồi liền cầm bút phê hai chữ « vị quyết » rất to, là phê trước bìa bổn án, kế đó, lại viết một hàng chữ nhỏ như vầy:

« Tất-bá-Lỗ bị cáo mặc dầu, xét « ra không có chứng cớ, lấy lẽ công « bằng thẩm án, thời Bá-lỗ không phải « tội nhơn, nay ta cứ theo hình luật « điều khoản, về số hiệu một trăm hai « mươi ba, ta phải phóng thích Bá-Lỗ « ra khỏi ngục, (hai chữ « vị quyết » trên kia, nghĩa là án thất đạo nầy, « chưa quyết đoán cho được).

(Hồi tiếp)

Giờ tâm hầu kể. Bể lặng nắng chang chang:
Cuộc vui chơi nơi bãi biển. Thoạn bường lước ngoài khơi

NGƯ ÔNG KẾ BÀI HẠT

Dường ấy thì BIẾT BAO CẢNH LỊCH TRẢI QUA, há chẳng nên mượn máy « KODAK » chụp làm dấu tích!

Hãy đến lựa mua máy chụp hình hiệu « KODAK » nơi chỗ làm Đại lý.

PHARMACIE PRINCIPALE

Ở ngang nhà hát tây.— SAIGON.

Vui lòng đem đồ các kiểu ra cho chụp-tôn chọn lựa.

MÁY CHẠY DƯỚI NƯỚC HIỆU: L. L. 57-va10 MÀ LỰC

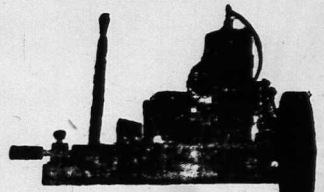

KIỂU RIÊNG ĐỂ CHO TÀU BÈ CHẠY MÁY

SỨC MẠNH HƠN HẾT và giá rẻ hơn hết

Xin hãy đến tại

A.C.R.I.C.

SAIGON

Thuốc PEPTO-KOLA ROBIN

(Peptone, Glycérophosphate et Kola)

Bổ vị thuốc rất đại bổ không thứ nào bì kịp, chẳng riêng cho mấy người nào không ăn ngon, ngủ không đặng yên giấc, hay là mệt nhọc vì làm công chuyện nhiều.

Thật là mới thứ rượu mùi vị rất ngon ngọt.

Mỗi khi dùng cơm rồi uống một ly nhỏ thứ rượu nầy thì mau phục sức mạnh lại.

Có gởi bán tại các nhà thuốc.

Xin xem cho kỹ cái hiệu

Laboratoires Maurice ROBIN, 13, Rue de Poissy, PARIS

mà đừng nhầm thứ nào thay hết.

Sự vui vẻ ở đời

Tại sao mà mình ngã lòng chẳng biết sự vui vẻ ở đời? Hãy nghĩ nghĩ lại cái rồi thì chư-tôn sẽ ở rằng: Từ ngày có sự mạnh khoẻ, cần chư tôn thì sự bao mòn, thì chư tôn đã hết cái lòng mà đẹp. Trước hết thì ở mình nhẹ nhẹ, lần lần từ chi mỏi mệt thêm hoài rồi rốt cuộc nó làm cho chư tôn nhàm chán sự ở đời.

MUỐN CHO ĐƯỢC MẠNH KHOẺ VÀ CÓ SỨC LỰC LẠI

Cũng chưa thì làm trễ mà sẵng sóc lấy mình. Chỉ mình có lòng muốn thì được. Để mình được mạnh khoẻ rồi thì sự nên cái xuân xanh, cái lòng sốt sắng khi còn ấy, cái sức mạnh lúc còn trai nó sẽ cho mình được ở đời vui vẻ. Nếu anh muốn được sống thì hãy khỉ sự uống hàm nay cái thứ thuốc cao thượng danh rất hiền lương và thiết là thần hiệu kể là:

FLOGALINE

Đã gần cái. — Làm ra ở giữa với những chất dầu lạp-tô mộc và thảo của thứ rễ quanh đi bổ gân cốt cay vị và làm cho tỉ chi gân đuối bổ lại mạnh hơn trước.

Có sẵn bán tại: PHARMACIE PRINCIPALE, BOULEVARD [illegible]

NHỊ-THIÊN-ĐƯỜNG

ĐẠI-DƯỢC-PHÒNG

Tiệm chính ở tại Quảng-đông tỉnh-thành — Đường Đại-Tân
Tiệm nghánh ở tại Nam-kỳ Cholon, đường Canton — Môn bài số, và ở tại Namvang (PNOMPENH) — Đường Prairie số 98

Nhị-Thiên-Đường Bổ Phế Thánh dược thủy

Thuốc bổ phế thánh dược thầy rất nên ưng nghiệm như thần, danh tiếng lẫy lừng trong người đều biết, các chứng ho đàng đến ít hết, không sai, tánh thuốc chẳng hàng chẳng tào đã cứu khỏi nhiều người, thật là một thứ thuốc hay thương hạng độc nhất vô nhị.

Chỉ trị những bịnh như sau nầy: Thương phong (cảm gió) sanh ra ho hen, đàm nhiều nổi sửng, lại huyết ho lao ho tổn, con nít bị phong hàng, hơi thở nóng nảy, phổi sinh lao thất, tả tiêng, lối tức, sác hàng hoặc lớn tuổi bịnh ho, cả thảy các chứng bịnh đó dùng đến thuốc nầy thì dùng ăn nhiều nó sự mạnh mẽ như thường, ăn ngon ngủ ngon rõ ràn g lẽ một thứ thuốc hay lạ thường, chẳng có thuốc nào bì kịp.

Chư tôn trưởng có lòng hạ cố mua dùng xin hãy nhớ lưu tâm nhìn kỹ nhãn hiệu ông Phật mập của bổ đường có râu chứng mới tôn kẻo lầm thứ giả uống vào thêm hại. Bởi lẽ nầy cả kẻ vô tâm chế thuốc bày ra. ngoài làm hộp ve, toa, nhãn dáng hệt của bổn đường đem đi bán khắp tỉnh khắp làng mà gạt thiên hạ.

Cách dùng: Trước khi dùng thuốc phải lắc cái ve cho thuốc trộn đều mỗi ngày uống bốn lần, người lớn mỗi lần 1 muỗn soupe 3 giờ đồng hồ uống 1 lần, như bịnh giảm thì thuốc cũng phải giảm, con rít từ 1 tới 2 tuổi cho uống 10 giọt từ 2 tuổi đến 6 tuổi uống 15 giọt, từ 6 tuổi đến 11 tuổi 20 giọt từ 11 tuổi đến 16 tuổi uống nửa muỗn café như chứng bịnh chưa dứt thì cứ uống hoài đến hết bịnh thì thôi, đương có một bữa uống rồi một bữa nghỉ hóa ra trễ nãy sự kiến hiệu của thuốc

Mỗi ve lớn giá là . . . . . 0$80
Mỗi ve nhỏ giá là 0 40

ĐỒNG-HỒ TRÁI QUÍT

EBERHARD

thì coi đẹp và chạy đúng hơn hết

Có tại hãng đồ thời : Bằng vàng, bằng bạc, bằng nickel
XIN MẤY HỎI — GIÁ BÁN RẺ LẮM

Cũng có bán tại Bổn Hãng: Đồng-hồ đỏ giờ như chuông nhà-thờ.
Thứ chánh hiệu WESTMINTER. có 8 thứ tiếng khác nhau.
Giá từ 55$00 tới 85$00
Còn thứ đánh giờ có 10 giọng khác nhau, do bán « Ave Maria » thì
Giá từ 110$00 tới 160$00

CÂY CHẠM TRỔ KHÉO CỰC KỲ

CAFFORT — Saigon-Pnompenh

THUỐC HIỆU :

Capsules de Santal Salolé Thomas

Khi trước ông Lương-y Méderna có chế một thứ thuốc hiệu là Đông-phương Thiên-trước Santal Citrin tinh.

Trong tờ « Times-báo » tháng Juin năm 1865 trương thứ 571, ông lương-y ấy có làm một bài diễn-thuyết như nầy :

Thuốc nầy hay hơn thuốc Copahu & Cubèbe uống nó vô hại mà mùi thơm tho ; dẫu uống bao nhiêu cũng không phai ti, uống nó rồi cái mùi nước đái phải khác xa và trong vài ngày sẽ thấy hiệu nghiệm nó.

Thứ thuốc Salol các y-viện đều dùng nó đã đăng 25 năm nay, uống nó vào thì lợi thấy hồ thần.

Trong thứ thuốc hoàn nầy có nhựa Salol vào trong Santal làm cho cho hai vị thuốc nhập làm một, mà trợ lão dương cùng là bổ dưỡng kỉ ra tráng kiện.

Thuốc nầy đã uống lâm, hễ vào sung rồi thì mau thao.

CÁCH DÙNG

Mỗi ngày uống từ tám hườn cho tới mười hoàn thì chắc lành bình lận. Mới kỳ lắm mới gì phải mạnh rão.

Có bán tại các thuốc Pharmacie principale của ông L. SOLIRÈNE là bào chế lương dược chính y-viện, ngang nhà hát Tây Saigon.

HẢNG MOREL VÀ CÔNG-TY

KỸ NGHIỆP CHO HẢNG

ÉTABLISSEMENTS INDUSTRIELS DE SAIGON

1, Rue d'Agot. — Saigon

Nhãn hiệu số cần chứng nơi tòa

Hãng làm gạch bông và gạch bằng xi-măn cẩn đá cẩm thạch đủ thứ mau xinh đẹp và chắc vô cùng.

Nội Đông-Pháp duy có một hãng nầy biết cách làm gạch theo kiểu cách kiến-thời và máy móc làm gạch cũng đều là đồ tân chế.

NHÃN HIỆU NẦY LÀ DẤU RIÊNG CỦA BỔN-HÀNG

MUỐN SANH LỢI NHIỀU

NÊN ĐẾN TẠI HÃNG:

Comptoir auxiliaire de commissions et de Représentations

109, Boulevard de la Somme — SAIGON

Bổn hiệu bán ròng các hiệu máy danh tiếng cả hoàn-cầu. Đã ít tốn hao mà giá lại ẻ.

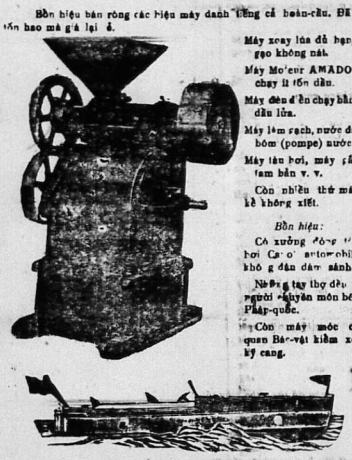

Máy xay lúa đã bạng, gạo không nát.

Máy Moteur AMADOU chạy ít tốn dầu.

Máy đèn đi ền chạy bằng dầu lửa.

Máy làm sạch, nước đá, bơm (pompe) nước

Máy tàu hơi, máy gắn tàm bản v. v.

Còn nhiều thứ máy kể không xiết.

Bổn hiệu:

Có xưởng đóng tàu hơi Canot automobile khô g dán dầu sơn.

Nhờ g tay thợ đều người chuyên môn bên Pháp-quốc.

Còn máy móc có quan Bác-vật kiểm xét kỹ cang.

Xin viết thơ thương nghị với M. le Directeur du Comptoir auxiliaire de Commissions et de Représentations sẽ có thơ trả lời lập tức.

MANUFACTURE SAIGONNAISE
DE

CARREAUX & MOSAÏQUES

Maison Fondée en 1909
rue d'Arras et Lucien Lecouture
CHODUI SAIGON

Marque déposée

Gạch bông tốt thương hạng, nhiều kiểu mới rất xinh đẹp làm bằng Xi-măn đủ thứ màu và các vật dụng đều ở Pháp-quốc lại.

Xin mời quí vị đến xem, kiểu gạch bông mới bày, đẹp lắm.

Giá bán hạ xuống rất nhiều. Xin viết thơ hỏi bản giá mới Bổn-hiệu sẽ gửi cho.

Địa chỉ đi dây thép : LAMOUR Télephone 1 MAGASIN. — SAIGON

VỀ RA THƯƠNG THẢ
bằng ở đường Lucien Lecouture. — Chôdui.
gần trại binh tập 6-ma.

THUỐC HIỆU **ASPIRINE DES "USINES DU RHONE"**

là thuốc để uống trừ những bịnh:

Nóng lạnh, sổ mũi, rêm mình các chứng rét cư
Nhức đầu, nhức tai, nhức răng
Đau mình, đau mắt, đau lưng. Nhức gân cốt, trật cổ
có bán công trong các nhà bán thuốc
Phải đòi hỏi cho đặng hiệu "USINES DU RHONE"
mới chắc thuốc tốt, tinh trong và thiệt hiệu-nghiệm.

YATRÈNE 105

Thuốc trị bịnh kiết.

Bào chế riêng cho trong miền nóng nực đàng là một thứ thuốc rất thần hiệu mà lại hay hơn các thứ khác.

Sức thuốc nầy uống nó thì thấy mau hết hẳng hỏi.

Độc quyền trong cõi Đông-pháp

Pharmacie Principale L. SOLIRÈNE.

Ở ngang nhà hát tây Saigon.

ÉCOLE CENTRALE

de Dactylographie-Comptabilité pratique et sténographie
Cours de Français et d'Anglais
18, Rue Thomson DAKAO — SAIGON

Bổn-trường dạy học-sanh máy viết, bài toán, viết tắc, chữ Ang-lê và chữ Langsa. Các vị giáo-sư tại Bổn-trường đều chọn rõng lẫy khoa mục suất thân, đã từ cách giáo dục tận tâm dạy dỗ, cốt lấy tiếng khen, học trong 3 tháng thì trẻ nên người thơ-ký giỏi giắn và buôn bán bạt thiệp. Có hai lớp dạy riêng chữ Lang-sa không ăn tiền. Mỗi đêm đều có dạy đủ các khoa từ 7 giờ đến 10 giờ. Mấy Ông cả-nhơn luật khoa có cấp bằng thương đẳng đại học đường tại Paris là nhơn phần thanh-tra khoa thương-mãi và khoa sư-phạm là chuyên dạy các khoa sở trường.

COURS D'ANGLAIS (Mấy Ông giỏi ca Ang-lê)

COURS DE BANQUE	*Directeur technique et Professeur : 1 Licencié en Droit,*	
COURS DE COMMERCE	*Diplômé de l'Ecole des Hautes Etudes commerciales de Paris*	
COMPTABILITÉ COMMERCIALE	*(Professeur : 1 Diplômé de l'Ecole supérieure de (commerce).*	

Học sanh có cấp bằng sơ-học, học khoa bát toán tại Bổn-trường trong ba tháng biết làm sổ Nhựt-ký (Journal) biết tính lãi lời, khóa sổ khai sổ mới (Dresser comptes Pertes et Profits, Bilan et Passer les Journal les articles d'Inventaires de clôture et de réouverture des comptes).

STÉNOGRAPHIE *(Professeur) : 1 Diplômé de l'Ecole supérieure de commerce*

COURS DE FRANÇAIS ET DE CORRESPONDANCE COMMERCIALE.	*Professeurs :*	*1 Diplômé de l'Ecole supérieure de Pédagogie.1 Diplômé de l'Ecole supérieure de commerce.*

HAI KHOA NÀY DẠY KHÔNG ĂN TIỀN

DACTYLOGRAPHIE : *Chargé de Cours :* l'Ancien Secrétaire dactylographe

Cả sở cần dùng người làm việc, thì Bổn-trường lo dìu dắt học sanh riêng nâng học hành giỏi, và tánh hạnh tốt, như khi trước vậy. Nhưng học sinh ở xa thì Bổn-trường lo có chỗ ăn ở tử tế.

Thơ và dây thép xin gởi cho :
Monsieur BÙI-NGỌC-THỌ
Directeur-Fondateur, 18, Rue Thomson, Saigon

VIN TONIQUE & BI-NUTRITIF

Du Docteur **RIF**

Vệ-sanh TỬU *của Lương-y* **RIF** *chế ra*

Thứ thuốc rượu nầy là vị đại bổ gân cốt vững là trên hiện tính thần, bất kỳ là bao nhiêu tuổi đều uống đặng cả. Nhưng kẻ tuổi cao khí lực suy giảm với thầy ngày xuân đã thận mòn, hễ uống rượu nầy vô, thì ăt đặng ngủ lên thành đồng, một mảy tuổi tốt coi như trẻ, lại mạng hơn xưa.

Còn con nít Bắc-hoạc, đôn bà mất máu, có huyết bạch, có chứng, nhưng kẻ hao tổn tinh thần, hễ uống rượu nầy vào thì mạnh mẽ lên hết, đa mập đỏ nâng, tinh thần trên hiện.

Giá mỗi ve là ba đồng bạc

Có trữ bán tại tiệm thuốc Tây ở đường Marins số 200-192, Cholon.

Dépôt : Pharmacie Franco-Chinoise des Marins, Cholon